

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av protokollet om ändring av den europeiska konventionen om bekämpande av terrorism och med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i protokollet som hör till området för lagstiftningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att riksdagen skall godkänna det i Strasbourg i maj 2003 upprättade protokollet om ändring av den europeiska konventionen om bekämpande av terrorism samt lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i protokollet som hör till området för lagstiftningen.

Den europeiska konventionen om bekämpande av terrorism från 1977 sträver efter att underlätta utlämning av sådana personer till en annan stat som gjort sig skyldiga till brott som kan kategoriseras som terrorism. De brott som listas i konventionen skall inte betraktas som politiskt brott, som brott förknippat med ett politiskt brott eller som brott inspirerat av politiska motiv. Protokollets syfte är att uppdatera de delvis föråldrade bestämmelserna i konventionen samt att förbättra dess funktion. De mest centrala förändringarna gäller brottslistan, som har justerats så

att den motsvarar de straffbelagda gärningarna i de globala konventionerna mot terrorism, samt möjligheten att komplettera brottslistan i ett förenklat förfarande och att försvåra reservationsförfarandet. Konventionen öppnas för Europarådets observatörmedlemmar samt för stater utanför Europarådet genom ministerkommitténs beslut in casu.

I propositionen ingår ett förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i protokollet som hör till området för lagstiftningen. Protokollet träder internationellt i kraft tre månader efter det att samtliga fördragsslutande stater i konventionen har ratificerat eller godkänt protokollet. Avsikten är att den lag som ingår i propositionen skall träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president samtidigt som protokollet träder i kraft.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1. Inledning	3
2. Nuläge.....	3
3. Propositionens mål och de viktigaste förslagen.....	4
4. Propositionens verkningar	5
5. Beredningen av propositionen	5
DETALJMOTIVERING	7
1. Innehållet i konventionen och dess förhållande till lagstiftningen i Finland.....	7
2. Motivering till lagförslaget.....	11
3. Ikraftträdande	12
4. Behovet av riksdagens samtycke och behandlingsordning	12
4.1. Behovet av riksdagens samtycke.....	12
4.2. Behandlingsordning	13
LAGFÖRSLAGEN.....	15
om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i protokollet om ändring av den europeiska konventionen om bekämpande av ter- rorism.....	15
BILAGA 1.....	16
BILAGA 2.....	30

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

Den europeiska konventionen om bekämpande av terrorism (FördS 16/1990, i det följande konventionen) är till sin natur en tilläggskonvention som kompletterar den europeiska konventionen om utlämning för brott (FördS 32/1971) och som inskränker användningen av den orsak som gäller politiska brott som grund för vägran vid utlämning av en gärningsman. Konventionens utgångspunkt utgörs av den princip som även ingår i Finlands lagstiftning om att utlämning inte får ske i fråga om politiskt brott. De särskilt allvarliga brott som avses i konventionen skall dock inte betraktas som politiska brott, som brott förknippade med politiskt brott eller som brott inspirerade av politiska motiv. I konventionen är det dessutom särskilt bestämt att den inte skall tolkas så, att utlämningsskyldighet skulle uppkomma för en part även i det fall att personen i fråga då skulle kunna åtalas eller straffas enbart på grund av dennes ras, religion, medborgarskap eller politiska åsikter. Finland ratificerade den europeiska konventionen om bekämpande av terrorism i februari 1990 och konventionen trädde i kraft den 9 maj 1990.

Vid sin tillkomst var den europeiska konventionen om bekämpande av brott en av de första regionala konventionerna mot terrorism. Konventionen omfattar alla de gärningar som omfattades av de då befintliga globala konventionerna mot terrorism samt de brott som kan jämföras med dessa och som terroristgrupperna ofta tydde sig till. Även om dessa brott i regel inte betraktades som politiska brott, lättades förbudet genom att låta de fördragsslutande staterna göra en reservation avseende artikel 1. Genom att det globala konventionsnätverket blev allt tätare och tolkningen avseende politiska brott förändrades uppkom det dock behov av att förnya konventionen. Protokollet som uppgjorts till konventionen sträver efter att uppdatera och effektivisera den särskilt genom att utvidga brottslistan och begränsa reservationsförfarandet.

2. Nuläge

I artikel 1 i den europeiska konventionen om bekämpande av terrorism listas både genom konventionshänvisningar och självständiga brottsbeskrivningar de brott som de fördragsslutande staterna inte kan betrakta som politiska brott och beträffande vilka man inte kan vägra utlämning av en gärningsman enbart på denna grund. Som sådana icke-politiska brott kategoriseras de brott som avses i den i Haag 1970 ingångna konventionen om förhindrande av olagligt besittningstagande av luftfartyg (FördS 62/1971), brott som avses i den i Montreal 1971 ingångna konventionen om förebyggande av olagliga handlingar mot säkerheten inom den civila luftfarten (FördS 56/1973), allvarliga brott som innebär angrepp mot internationellt skyddade personer, inbegripet diplomater, liv, kroppsliga integritet eller frihet eller brott som innebär människorov, tagande av gisslan eller allvarligt olaga frihetsberövande samt brott som innebär användning av bomber, granater, raketer, automatiska skjutvapen eller brev- eller paketbomber, om användningen innebär fara för människor. Även försök att begå de ovan nämnda brotten eller delaktighet i sådana brott eller i försök till sådana brott likställs i detta hänseende med de brott som begåtts i egenskap av gärningsman. Dessutom möjliggör artikel 2 i konventionen att ett sådant brott som hotar en människas liv, kroppsliga integritet eller frihet eller ett sådant brott mot egendom som medför kollektiv fara för människor, inte kan betraktas som politiskt brott.

Enligt artikel 13 i konventionen kan varje fördragsslutande stat göra en reservation, enligt vilken den kan vägra utlämning i fråga om något i artikel 1 omnämnt brott som den betraktar som politiskt brott, under förutsättning att staten åtar sig att vid bedömningen av brottets art även beakta dess allvar. Vid anslutningen till konventionen gjorde Finland en sådan reservation, eftersom man inte ville begränsa den prövningsrätt, som möjliggjordes av den lag om utlämning för brott som

gällde vid tidpunkten för konventionens godkännande, på det sätt som avses i artikel 1. Med stöd av reservationen förbehöll Finland sig rätten att vägra utlämning i fråga om något i artikel 1 omnämnt brott som Finland betraktade som politiskt brott. Då Finland 1999 anslöt sig till konventionen om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater (FördS 71/1999) var det tvunget att ändra utlämningslagen på så sätt, att förbudet mot att utlämna på grund av politiskt brott inte skulle tillämpas då det var fråga om utlämning till en medlemsstat i Europeiska unionen. Denna lagändring förutsatte även återkallelse av den reservation som gjorts till artikel 1 i den europeiska konventionen om bekämpande av terrorism i förhållande till Europeiska unionens medlemsstater. En sådan situation där en person, som är medborgare i en stat som godkänt den europeiska konventionen om bekämpande av terrorism och som befinner sig inom Finlands territorium, skulle behandlas olikt beroende på om denne person samtidigt var medborgare i en medlemsstat i Europeiska unionen, önskade man dock inte åstadkomma och det ansågs vara motiverat att återkalla reservationen i sin helhet. Återkallelsen trädde i kraft den 24 april 2002.

Återkallelsen motiverades även genom en ändring av tolkningen avseende politiska brott, enligt vilken de brott som avses i artikel 1 i den europeiska konventionen om bekämpande av terrorism under inga omständigheter kan betraktas som politiska brott. Denna tolkningsändring hade uppstått till följd av de nyaste konventionerna mot terrorism som beretts inom ramen för Förenta Nationerna, särskilt den internationella konventionen om bekämpande av bombattentat av terrorister (FördS 60/2002) som ingicks 1997 samt den internationella konventionen om bekämpande av finansiering av terrorism (FördS 74/2002) som ingicks 1999. I artikel 11 i konventionen om bekämpande av bombattentat av terrorister konstateras uttryckligen att inget av de brott som anges i artikel 2 i konventionen skall med avseende på utlämning eller internationell rättshjälp betraktas som ett politiskt brott. En motsvarande konventionsbestämmelse ingår i artikel 14 i konventionen om bekämpande av finansiering av terrorism. Denna tolkning har även befasts i

resolutionen 1373(2001) av Förenta Nationernas säkerhetsråds resolution 1373(2001), som förutsätter att alla stater i enlighet med folkrättens principer skall garantera att, när det gäller terrordåd, inte godta brottets politiska motiv som en grund med stöd av vilken utlämning för brott kan vägras.

3. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

Målet med protokollet om ändring av den europeiska konventionen om bekämpande av terrorism är att uppdatera konventionen på så sätt att den skulle omfatta de straffbelagda gärningarna enligt de globala konventionerna mot terrorism samt att ändra reservationsförfarandet på så sätt att användningen av orsaken avseende politiska brott som grund för vägran i fråga om utlämning av en gärningsman inskränks.

Till listan i artikel 1 i konventionen över brott som ur utlämningssynpunkt inte kan betraktas som politiskt brott, som brott förknippat med ett politiskt brott eller som brott inspirerat av politisk motiv, fogas hänvisningar till de brott som avses i konventionen om fysiskt skydd av nukleärt ämne (FördS 72/1989), protokollet för bekämpande av brott mot flygplatser, som används i internationell civil luftfart (FördS 43/1998), konventionen om bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet (FördS 11/1999), protokollet om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln (FördS 44/2000), konventionen om bekämpande av bombattentat av terrorister och konventionen om bekämpande av finansiering av terrorism. Dessutom förenhetligas artikelns ordalydelse så, att i artikeln även hänvisas till de brott som avses i ifrågasvarande konventioner. I artikel 1 i konventionen avsett brott som innebär användning av bomber, granater, raketer, automatiska skjutvapen eller brev eller paketbomber, om användningen innebär fara för människor, ersätts med en hänvisning till de brott som avses i konventionen om bekämpande av bombattentat av terrorister.

Bestämmelserna i konventionen om försök och delaktighet utvidgas så att till dem fogas

förberedelse av de brott som avses i artikel 1 eller stämpling eller försök till dem. I protokollet beaktas även ett eventuellt behov att i framtiden komplettera listan. I konventionen tas även i bruk ett förenklat förfarande för att vid behov kunna uppdatera konventionslistan i artikel 1. Till listan kan dock fogas enbart sådana gällande konventioner som är ingångna inom ramen för Förenta Nationerna och som avser terroristbrott.

Möjligheten att göra en reservation till artikel 1, som är central för konventionens syfte och ändamål, har allt oftare ansetts vara ett konfliktfyllt element och en olägenhet som väsentligt försämrar konventionens effektivitet. Att omvärdera reservationsförfarandet hörde därför till förhandlingarnas mandat. Även om de flesta fördragsslutande staterna, inbegripet Finland, var beredda att upphäva artikel 13, ansåg en mindre minoritet den fortfarande vara nödvändig. Som kompromiss enades man om ett förfarande som på ett betydelsefullt sätt inskränker reservationsförfarandet. Enligt de bestämmelser som ingår i den nya artikeln 16 skall det i reservationen preciseras vilka brott den omfattar. I regel skall reservationen gälla enbart i tre år men de fördragsslutande staterna har rätt att fortsätta dess giltighet. Om en fördragsslutande stat underrättar Europarådets generalsekreterare om att den skall hålla reservationen gällande, skall staten samtidigt lämna en förklaring avseende grunderna för detta. Vägran att utlämna med åberopande av en reservation kan i oklara fall överlämnas för behandling av de fördragsslutande staternas konferens. De nuvarande reservationerna skall upphöra då protokollet träder i kraft, och enbart de nuvarande fördragsslutande parterna kan göra reservationer till den reviderade artikeln 1.

En av de centrala reformerna är även öppnandet av protokollet för undertecknande av Europarådets observatörer. Ministerkommittén har dessutom rätt att efter prövning kalla även andra länder till att ansluta sig till konventionen.

Med protokollet ändras inte konventionens natur som en kompletterande konvention till de befintliga konventionerna om utlämning. Ur denna synpunkt är det väsentligt att konventionen inte innehåller någon skyldighet

att straffbelägga de gärningar som avses i den, och den påverkar inte heller de andra grunderna för vägran vid sidan av den grund som avser politiska brott. Därmed kan en stat vägra utlämning även i det fall att ett brott som avses i artiklarna 1 och 2 har begåtts, ifall den som skall utlämnas är medborgare i ifrågavarande stat eller ifall en tidsfrist eller annan begränsning enligt den interna lagstiftningen kan hindra utlämningen.

4. Propositionens verkningar

Propositionen innehåller inga nya statsfinansiella ekonomiska verkningar eller andra mer än ringa verkningar. Propositionen har inte heller några verkningar för myndigheters förfaranden och den påverkar inte myndigheternas inbördes behörighetsförhållanden eller uppgiftsfördelningen mellan staten och kommunerna. Propositionen har inga miljökonsekvenser eller sociala verkningar. Eftersom propositionen endast mycket begränsat inskränker de finska myndigheternas prövningsrätt vad gäller utlämning av en gärningsman, har propositionen inte ansetts eller utsätta någon bedömning av verkningar beträffande kön.

5. Beredningen av propositionen

Terrorattackerna i New York och Washington den 11 september 2001 ledde till en intensifiering av det internationella samarbetet mot terrorism. Europarådets ministerkommitté tillsatte på efterhösten 2001 en expertarbetsgrupp mot terrorism som gavs i uppdrag att bland annat bedöma reformeringsbehovet av Europarådets konventioner, särskilt den europeiska konventionen om bekämpning av terrorism från 1977, samt möjligheten att öppna konventionen för undertecknande av även andra än Europarådets medlemsstater. Protokollet till konventionen bereddes i expertarbetsgruppen under 2002.

Protokollet öppnades för undertecknande i samband med Europarådets ministerkommittés 112. session den 15 maj 2003, då även Finland undertecknade protokollet. I samband med undertecknandet utfärdade medlemsstaterna i Europeiska unionen en deklaration, i vilken förklarades att Europeiska

unionens medlemsstater i sin inbördes utlämning skall tillämpa förfarandet enligt rambeslutet av den 13 juni 2002 om europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (2002/584/RIF, EGT L 190, 18.7.2002). Rambeslutet trädde ikraft den 1 januari 2004 och ersatte motsvarande bestämmelser enligt de internationella konventionerna om utlämning som gällde mellan medlemsstaterna. Avsikten är att EUs med-

lemsstater skall utfärda en motsvarande deklaration även i samband med godkännandet av protokollet.

Regeringens proposition har beretts i utrikesministeriet. Om protokollets godkännande har utlåtanden begärts av justitieministeriet och inrikesministeriet, vilka båda förordat protokollets godkännande. Även utlåtanden om propositionen har fåtts av justitieministeriet och inrikesministeriet.

DETALJMOTIVERING

För klarhetens skull redogörs i det följande för protokollets innehåll med iakttagande av artikelnumreringen i den genom protokollet reviderade konventionen. I samband med varje artikel hänvisas dock även till motsvarande artikel i protokollet. Som bilaga till propositionen följer protokollet och den genom protokollet reviderade konventionen.

1. Innehållet i konventionen och dess förhållande till lagstiftningen i Finland

Artikel 1. Artikel 1 i konventionen definierar de brott som ur utlämningssynpunkt inte får betraktas som politiskt brott, som brott förknippat med ett politiskt brott eller som brott inspirerat av politiska motiv. Artikel 1 i protokollet utvidgar listan till att omfatta sådana brott som avses i Förenta Nationernas nyaste konventioner mot terrorism och för enhetligar samtidigt artikelns ordalydelse så att i varje punkt hänvisas till de brott som avses i de ifrågavarande konventionerna.

Till brott som avses i artikel 1 i konventionen hör med stöd av protokollet även brott som avses i konvention om fysiskt skydd av nukleärt ämne, brott som avses i protokollet för bekämpande av brott mot flygplatser, som används i internationell civil luftfart samt brott som avses i konventionen om bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet, brott som avses i protokollet om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln, brott som avses i konventionen om bekämpande av bombattentat av terrorister och brott som avses i konventionen om bekämpande av finansiering av terrorism.

De brott som nämns i punkterna c och d i artikel 1 ersätts med hänvisningar till de brott som omfattas av konventionen om förebyggande och bestraffning av brott mot personer, som åtnjuter internationellt skydd, bland dem diplomatiska representanter (FördrS 62-63/1978) samt konventionen mot tagande av gisslan (FördrS 38/1983). Ordet "undertecknad" i punkt b i stycke 1 i artikeln ersätts med ordet "upprättad" för att undvika flerty-

dighet. I listan nämns beträffande varje konvention eller protokoll samma datum som Förenta Nationernas sekretariat använder i sin egenskap som depositarie.

Den bestämmelse som tidigare ingick i punkten f, med stöd av vilken bestämmelserna i konventionen skall tillämpas även ifall det är fråga om försök att begå brott som avses i stycke 1 eller delaktighet i sådant brott eller i försök till sådant brott, överförs till ett särskilt stycke 2 och till det fogas ett omnämnande av förberedelse av brott som avses i stycke 1 eller stämpling till dem eller i försök till dem.

Artikel 2 Artikel 2 i konventionen gäller brott som är riktade mot en människas liv, kroppsliga integritet eller frihet samt allvarliga brott mot egendom som har medfört kollektiv fara för människor och som den fördragsslutande staten efter bedömning kan besluta att inte betrakta som ett politiskt brott då det är fråga om utlämning.

I artikel 2 i protokollet görs ett likadant tillägg till stycke 3 i artikeln om förberedelse av brott eller stämpling till dem eller försök till dem så som beträffande artikel 1.

Artikel 4. I stycke 1 i artikeln bestäms att de brott som avses i artiklarna 1 och 2 skall betraktas som utlämningsbara brott, även om de fördragsslutande staterna skulle vara parter i andra internationella avtal där de brott som avses i artiklarna 1 och 2 inte upptagits som utlämningsbara brott. Denna bestämmelse skall bevaras men till stycke 1 fogas en mening, enligt vilken de fördragsslutande staterna dessutom förbinder sig till att anse ifrågavarande brott som utlämningsbara brott även i varje senare fördrag om utlämning som upprättas dem emellan.

Det nya stycket 2 i artikel 4 gäller fall där en fördragsslutande stat ställer förekomsten av ett relevant som villkor för utlämning för brott. Om en sådan fördragsslutande stat erhåller en framställning om utlämning från en annan fördragsslutande stat med vilken den inte har något bilateralt avtal om utlämning för brott, kan den efter egen bedömning anse att denna konvention utgör rättslig grund för utlämning vad gäller de brott som nämns i artiklarna 1 eller 2.

De tillägg som gjorts i artikeln och som ingår i artikel 3 i protokollet innehåller sedvanliga bestämmelser avseende utlämning för brott, vilkas avsikt är att förenkla utlämningsförfarande och att möjliggöra dömande av dem som gjort sig skyldiga till terrordåd i den stat till vilken det ifrågavarande brottet har mest anknytningspunkter. Det bör dock beaktas att konventionen fortfarande inte gäller andra grunder för vägran än brottets politiska natur. En stat kan med andra ord fortfarande vägra utlämning till exempel med stöd av krav på dubbelbestraffning eller andra krav som ställs av dess lagstiftning.

Artikel 5. Artikel 5 i konventionen innehåller en s.k. diskrimineringsklausul, som anknyter mycket nära till förbudet mot undantaget gällande politiska brott i artikel 1 och som möjliggör hänsyntagandet av människorättssynpunkterna i bedömningen avseende utlämningsbeslut. Enligt artikeln kan en fördragsslutande stat vägra att utlämna en person för ett i artikel 1 eller 2 avsett brott ifall det finns grundad anledning att anta att syftet med begäran om utlämning eller rätts hjälp är att åtala eller straffa personen på grund av dennes ras, religion, medborgarskap, etniskt ursprung eller politiska åsikter, eller också att dennes belägenhet skulle kunna försvåras av någon av dessa anledningar. Förbudet mot undantag avseende politiska brott - eller någon annan bestämmelse i konventionen - förpliktar inte den fördragsslutande staten till att utlämna för brott i en sådan situation.

De grunder som listas i artikeln är inte avsedda att vara uttömmande utan mer som exempel på sådana fall med stöd av vilka staten har rätt att vägra utlämning.

Till artikeln fogas ett nytt stycke 2, enligt vilken konventionen inte skall tolkas så att utlämningsskyldighet uppkommer, om personen som framställningen om utlämning avser riskerar att bli torterad, och ett nytt stycke 3 enligt vilken utlämningsskyldighet inte heller uppkommer, om personen som framställningen om utlämning avser riskerar att få dödsstraff. Detsamma gäller, beroende på lagstiftningen hos den anmodade staten, även fall där personen som framställningen om utlämning avser, riskerar att få fängelsestraff utan någon möjlighet till att straffet kan för-

vandlas till villkorligt. Som undantag nämns situationer där den begärande staten ger tillräckliga garantier för att dödsstraff inte skall verkställas eller för att den person som framställningen om utlämning avser inte skall dömas till livstidsfängelsestraff utan någon möjlighet till att straffet kan förvandlas till villkorligt.

De nya styckena som fogas till artikel 5 i konventionen ingår i artikel 4 i protokollet. I dessa stycken erkänns att tortyr, dödsstraff samt, i vissa länder, hotet om ett livslångt ovillkorligt fängelsestraff, hör till grunderna att kunna vägra utlämning. De två första grunderna nämns redan i den europeiska konventionen om utlämning, men dem ville man inkludera i artikeln speciellt med hänsyn till att konventionen öppnas för Europarådets observatörer och eventuellt även för andra stater.

Artikel 9. Till konventionen fogas en ny artikel 9, enligt vilken de fördragsslutande staterna har rätt att mellan sig ingå bilaterala eller multilaterala överenskommelser för att utfylla bestämmelserna i denna konvention eller för att främja tillämpningen av de i konventionen innefattade principerna. Denna nya bestämmelse ingår i artikel 5 i protokollet.

Artikel 10. Den nya artikeln 10 ersätter den nuvarande artikeln 9 i konventionen som gäller uppföljningen av tillämpningen av konventionen. Europarådets kommitté för brottslighetsfrågor (CDPC) är redan i dag ansvarig för uppföljningen av konventionens tillämpning men i den nya artikeln 10 kompletteras både CDPCs uppgifter och de fördragsslutande staternas sammanhörande skyldigheter. Enligt artikeln skall de fördragsslutande staterna hålla CDPC delaktig om tillämpningen av denna konvention. CDPC skall i sin tur göra förslag om främjandet eller effektiviserandet av konventionens tillämpning samt för ministerkommittén avge rekommendationer avseende ändringsförslag av konventionen. Dessutom skall CDPC avge yttrande över de ändringsförslag av konventionen som de fördragsslutande staterna har gjort i enlighet med artiklarna 12 och 13, den tar på en fördragsslutande stats begäran ställning till frågor avseende konventionens tillämpning och vid behov vidtar den åtgärder för att främja ett försonligt

lösande av de problem som uppstår i samband med konventionens genomförande. CDPC avger årligen en rapport om artikelns genomförande för Europarådets ministerkommitté och avger rekommendationer för ministerkommittén avseende inbjudande av stater utanför Europarådet till att ansluta sig till konventionen i enlighet med artikel 14 stycke 3. Dessa bestämmelser ingår i artikel 6 i protokollet.

I den nya artikeln 17 i konventionen bestäms dessutom om ett annat uppföljningsorgan, de fördragsslutande staternas konferens, vars uppgifter särskilt ansluter sig till övervakning av de konventionsförpliktelser som avser reservationer.

Artikel 11. Den nya artikeln 11 i konventionen ersätter den nuvarande artikeln 10 om tvistlösning. I den nya artikeln har beaktats den möjligheten, att även andra än medlemsstater i Europarådet i framtiden kan vara parter i konventionen. Ifall parterna är medlemsstater i Europarådet och någon av parterna inte utsett sin skiljeman enligt stycke 1 i denna artikel inom en tid av tre månader efter det att framställning om skiljemannaförfarande har gjorts, skall denne på begäran av den andra parten utses av ordföranden i den europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna. Ifall en part däremot är en stat utanför Europarådet och någon av parterna inte utsett sin skiljeman enligt stycke 1 i denna artikel inom en tid av tre månader efter det att framställning om skiljemannaförfarande har gjorts, skall denne på begäran av den andra parten utses av ordföranden i den internationella domstolen. Ifall ordföranden i denna domstol är medborgare i en av de stater som är parter i tvisten, skall skiljemannen utses av domstolens vice ordförande eller, ifall vice ordföranden är medborgare i en av de stater som är parter i tvisten, av den till tjänsteålder äldste domstolsledamoten som inte är medborgare i de stater som är parter i tvisten. Samma förfarande iakttas även i de fall då skiljemännen inte kan enas i utnämningen av ordförande i enlighet med stycke 1 i denna artikel.

De nya bestämmelser om tvistlösning ingår i artikel 7 i protokollet.

Artikel 12. Den nya artikeln 12 i konventionen bestämmer det allmänna förfarandet

avseende konventionsändringar, enligt vilken varje fördragsslutande stat eller ministerkommittén kan föreslå ändringar till konventionen. Europarådets generalsekreterare skall underrätta de fördragsslutande staterna om dessa ändringsförslag. Efter att ha hört fördragsslutande stater utanför Europarådet och vid behov även CDPC kan ministerkommittén godkänna den föreslagna ändringen med kvalificerad majoritet enligt artikel 20 stycke d i Europarådets stadga. De ändringar som godkänts av ministerkommittén träder i kraft trettio dagar efter den dag då samtliga fördragsslutande stater har underrättat generalsekreteraren om sitt godkännande.

Bestämmelserna om det allmänna förfarandet beträffande konventionsändringar ingår i artikel 8 i protokollet.

Artikel 13. I den nya artikeln 13 i konventionen tas i bruk ett förenklat förfarande för att vid behov kunna uppdatera konventionslistan enligt artikel 1. Endast sådana gällande konventioner som är ingångna inom ramen för Förenta Nationerna och som gäller internationell terrorism kan fogas till listan enligt stycke 1 i artikeln. På samma sätt som gäller förfarandet enligt artikel 12, kan varje fördragsslutande stat eller ministerkommittén föreslå ändringar. Efter det att ministerkommittén godkänt ändringen skall den dock träda i kraft först ett år efter den dag då den har befordrats till de fördragsslutande staterna, förutsatt att en tredjedel av de fördragsslutande staterna inte motsätter sig ikraftträdandet av ändringen.

Bestämmelserna om förenklat ändringsförfarande ingår i artikel 9 i protokollet.

Artikel 14. Bestämmelserna om anslutning till konventionen ingår i den nuvarande artikel 11 som blir artikel 14 i den reviderade konventionen. Stycke 1 i artikeln ändras så att konventionen öppnas, förutom för Europarådets medlemstater, även för Europarådets observatörer. Till artikeln fogas ett nytt stycke 3, enligt vilken ministerkommittén kan, efter det att den ha hört CDPC, inbjudas varje annan stat utanför Europarådet till att ansluta sig till konventionen. Beslutet antas med en kvalificerad majoritet enligt artikel 20 stycke d i Europarådets stadga samt med ett enhälligt beslut av företrädarna för de fördragsslutande stater som har rätt att tillhöra

ministerkommittén. Det nuvarande stycket 3 blir stycke 4 i artikeln.

De nya bestämmelserna om anslutning till konventionen ingår i artikel 10 i protokollet.

Artikel 15. Den nuvarande artikeln 12 i konventionen gäller förklaringar avseende konventionens regionala tillämpning. Artikeln blir artikel 15 i den reviderade konventionen, och dess formulering preciseras. Preciseringarna beror på att de stater som inte är fördragsslutande stater i den europeiska konventionen om bekämpande av terrorism och som vill ansluta sig till protokollet, måste ansluta sig även till konventionen.

Artikel 16. Artikeln innehåller nya bestämmelser om reservationer och ersätter artikel 13 i den nuvarande konventionen.

Enligt de nya bestämmelserna skall den fördragsslutande staten, då den gör en reservation, omnämna de brott som reservationen berör. I artikeln bestäms även om giltighetstiden för en reservation, som begränsas till att vara i tre år från och med den dag då konventionen träder i kraft för ifrågavarande stat. Reservationen kan dock förlängas med en lika lång frist åt gången.

Europarådets generalsekreterare skall underrätta den fördragsslutande staten som gjort reservationen om upphörande av reservationens giltighet tolv månader innan dess upphörande. Varje fördragsslutande stat skall i sin tur underrätta Europarådets generalsekreterare senast tre månader innan reservationens giltighet upphör om den skall hålla reservationen gällande, ändra den eller återkalla den. Om en fördragsslutande stat underrättar Europarådets generalsekreterare om att den skall hålla reservationen gällande, skall den samtidigt lämna en förklaring med grunderna för detta. Om den ifrågavarande fördragsslutande staten inte har underrättat om reservationen, skall Europarådets generalsekreterare underrätta den om att dess reservation anses vara automatiskt förlängd under sex månaders tid. Om den ifrågavarande fördragsslutande staten under denna frist på sex månader inte har underrättat om sin avsikt att hålla reservationen gällande eller om att ändra på den, skall reservationens giltighetstid upphöra.

Om en fördragsslutande stat som har mottagit en framställning om utlämning på grund

av brott från en annan fördragsslutande stat inte utlämnar personen till följd av en reservation, skall den utan något som helst undantag och utan tillbörligt dröjsmål överlämna ärendet till behöriga myndigheter om inte den begärande staten och den anmodade staten överenskommer om annat. Beslutet om väckande av åtal skall antas enligt lagstiftningen i den anmodade staten på samma sätt som vilket som helst beslut som gäller ett allvarligt brottmål. Den anmodade staten skall underrätta om resultatet av rättegången till den begärande staten och till Europarådets generalsekreterare, som skall befordra resultatet till de fördragsslutande staternas konferens som avses i artikel 17.

Beslutet om att avslå en framställning om utlämning på grund av en reservation som är gjord i enlighet med stycke 1 i artikel 16 skall utan tillbörligt dröjsmål befordras till den begärande staten. Om det beslut som innehåller rättens avgörande i sak inte ha antagits i den anmodade staten inom en rimlig tid enligt artikel 7 kan den begärande staten underrätta Europarådets generalsekreterare om detta som sedan skall överlämna ärendet för behandling av de fördragsslutande staternas konferens. Konferensen skall behandla ärendet och avge ett utlåtande huruvida vägran är konventionsenlig, och överlämna detta utlåtande för ministerkommittén för antagandet av ett beslut i ärendet.

De nya bestämmelserna om reservationer ingår i artikel 12 i protokollet. I stycke 1 i denna artikel klargörs att reservationer som har gjorts i konventionen före protokollets öppnande för undertecknande, inte berör den konvention som blivit ändrad genom detta protokoll. Det är här fråga om en övergångsbestämmelse som inte syns i den reviderade konventionstexten.

Artikel 16 i konventionen som blivit ändrad genom protokollet innehåller en ny typ av reservationsmöjlighet. För Finlands del kan det inte anses att det finns behov för en reservation, eftersom möjligheten att använda bedömningen politiskt brott som grund för vägran är närmast teoretisk. Man kan vid behov vägra utlämning även med stöd av andra grunder, t.ex. sådana som ansluter sig till de mänskliga rättigheterna i artikel 5 i den genom protokollet ändrade konventionen. Pro-

tokollet påverkar exempelvis inte förbudet i 7 § i lagen om utlämning att utlämna till en stat där personen löper risk att bli utsatt för förföljelse mot hans liv eller frihet eller annan förföljelse eller ett utlämningsförbud på grund av humanitära skäl enligt lagens 8 §. Det bör också beaktas att Finland i april 2002, efter att detta har ansetts vara ändamålsenligt, har återkallat den reservation (300/2002) som Finland gjort till den nuvarande konventionen.

Artikel 17. I den nya artikeln 17 i konventionen bestäms om de fördragsslutande staternas konferens (Conference of States Parties against Terrorism, nedan 'COSTER'). Enligt artikeln är COSTERs uppgift att säkerställa en effektiv tillämpning av konventionen i samarbete med CDPC samt en konventionsenlig tillämpning av reservationerna. Till dess uppgifter hör dessutom utbyte av information om den betydelsefulla rättsliga och politiska utvecklingen i kampen mot terrorism, beredning av ståndpunkter på detta område och genomförandet av ministerkommitténs uppdrag samt granskning av de åtgärder som Europarådet förverkligat på området för kampen mot terrorism och att vid behov göra förslag om ytterligare åtgärder som kan vara nödvändiga för att förbättra det internationella samarbetet på området.

COSTER består av experter som är utsedda av varje fördragsslutande stat. Konferensen i sammanträder stadgee enligt en gång om året och har ytterligare sessioner när Europarådets generalsekreterare eller minst en tredjedel av de fördragsslutande parterna begär om detta. Enligt artikeln skall COSTER godkänna sin egen arbetsordning. Europarådet skall svara för kostnaderna för deltagande av de fördragsslutande stater som är medlemsstater i Europarådet. Europarådets sekretariat skall biträda COSTER med utförandet av uppgifterna enligt denna artikel. Artikeln bestämmer att CDPC med jämna mellanrum skall informeras om COSTERs tidsenliga arbete.

Bestämmelserna om de fördragsslutande staternas konferens ingår i artikel 13 i protokollet.

Artikel 19. Artikel 16 i konventionen som gäller Europarådets generalsekreterares uppgifter som konventionens depositarie blir artikel 19 i den reviderade konventionen. Ge-

neralsekreteraren skall underrätta de fördragsslutande staterna om varje undertecknande, varje deponering av ratifikations-, godkännande-, eller anslutningsinstrument, dagen för ikraftträdanden enligt artikel 18 i protokollet samt andra verksamheter, förklaringar eller meddelanden som ansluter sig till protokollet.

Orden "rådets medlemsstater" i den inledande meningen i artikeln 19 ersätts med orden "de fördragsslutande staterna" eftersom den nya konventionen står öppen även för andra än medlemsstater i rådet. Av samma anledning hänvisas i punkten b i artikeln förutom till godkännandeinstrument även till anslutningsinstrument.

Den nuvarande artikeln 15 i konventionen, enligt vilken konventionen upphör att gälla i förhållande till en fördragsslutande stat som utträder ur medlemskap i Europarådet, upphävs. Bestämmelsen ingår i artikel 15 i protokollet och grundar sig på det att konventionen öppnas för undertecknande även för stater utanför Europarådet.

I protokollet ingår dessutom bestämmelser som endast gäller protokollet och inte den reviderade konventionen. Artikel 17 i protokollet gäller undertecknande av protokollet. Protokollet kan undertecknas endast av de nuvarande fördragsslutande staterna. Enligt artikel 18 i protokollet träder protokollet i kraft den första dagen på den månaden tre månader efter den dag då samtliga fördragsslutande parter till konventioner har uttryckt sitt åtagande till att bli bundna av protokollet. Artikel 19 i protokollet gäller Europarådets generalsekreterares uppgifter som konventionens depositarie.

2. Motivering till lagförslaget

1 §. Lagens 1 § innehåller den sedvanliga blankettbestämmelsen genom vilken de bestämmelser i konventionen som hör till området för lagstiftningen gäller som lag sådana som Finland har förbundit sig till dem. För de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen redogörs nedan i avsnittet om behovet av riksdagens samtycke och behandlingsordning.

2 §. Lagen föreslås träda i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning av re-

publikens president samtidigt som konventionen träder i kraft för Finlands del.

3. Ikraftträdande

Enligt artikel 18 i protokollet om ändring av den europeiska konventionen om bekämpande av terrorism träder konventionen i kraft internationellt den första dagen på den månaden tre månader efter den dag då samtliga fördragsslutande stater i konventionen har ratificerat eller godkänt konventionen. Konventionen har ratificerats eller godkänts av 6 stater och den har undertecknats av 34 stater.

4. Behovet av riksdagens samtycke och behandlingsordning

4.1. Behovet av riksdagens samtycke

Enligt 94 § 1 mom. i grundlagen godkänner riksdagen bland annat sådana fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis omfattar den i grundlagen avsedda riksdagens godkännandebehörighet alla materiella bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i en internationell förpliktelse. Bestämmelserna i konventionen skall anses höra till området för lagstiftningen, 1) om bestämmelsen gäller utövande eller begränsning av någon grundläggande fri- eller rättighet som är skyddad i grundlagen, 2) om bestämmelsen i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter och skyldigheter, 3) om det enligt grundlagen skall föreskrivas i lag om den fråga som bestämmelsen avser eller 4) om det finns gällande bestämmelser i lag om den fråga som bestämmelsen avser eller 5) om det enligt rådande uppfattning i Finland skall föreskrivas om frågan i lag. Frågan påverkas inte om någon bestämmelse står i strid mot eller överensstämmer med en bestämmelse som utfärdats genom lag i Finland (GrUU 11, 12 och 45/2000 rd).

I lagen om utlämning för brott (456/1970, nedan utlämningslagen) bestäms om utlämning för brott på samma sätt som i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen

(1286/2003, nedan EU:s utlämningslag). Utlämning mellan de nordiska länderna grundar sig på lagen om utlämning för brott Finland och de övriga nordiska länderna emellan (270/1960, nedan den nordiska utlämningslagen) De ifrågavarande lagarna innehåller även bestämmelserna om de grunder enligt vilka man kan vägra utlämningen. En av dessa grunder är brottets politiska natur.

Protokollet innehåller även bestämmelser som påverkar konventionens bestämmelser om inbördes rättshjälp och som inskränker användning av brottets politiska natur som grund för vägran. I lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden (4/1994) bestäms om inbördes rättshjälp.

Av ovan nämnda skäl hör flera av protokollets bestämmelser till området för lagstiftningen och protokollets godkännande förutsätter därför riksdagens samtycke.

Artiklarna 1 och 2 i protokollet innehåller de mest centrala bestämmelserna i konventionen. Artikel 1 i protokollet innehåller en lista över brott som inte får betraktas som politiska när det är fråga om utlämning för brott. Artikel 2 i protokollet gäller gärningar som efter prövning kan betraktas som politiska brott vad gäller utlämning. Till listan i artikel 1 i protokollet har med protokollet fogats vissa internationella konventioner som ansluter sig till terrorism. Dessutom har de olika formerna av delaktighet utvidgats. De olika formerna av delaktighet har utvidgats även i artikel 2. I den allmänna utlämningslagen och den nordiska utlämningslagen bestäms om grunden för vägran i fråga om politiska brott. Artiklarna hör till området för lagstiftningen.

De brotten som avses i artiklarna 1 och 2 i protokollet är regelmässigt sådana "utlämningsbara" brott som avses i 4 § 1 mom. i utlämningslagen, beträffande vilka bestraffningströskeln på ett år uppfylls och utlämning till vilken stat som helst är till den del möjlig. Bestämmelserna om brottets utlämningsbarhet hör till området för lagstiftningen.

Även om konventionen som ändrats med protokollet inte påverkar användning av grunderna för vägran i andra instrumnet och lagstiftningen, har bestämmelserna i artikel 5 kompletterats med bestämmelserna om tor-

tyr, dödsstraff och livstidsfängelsestraff. Bestämmelserna om grunderna för vägran hör till området för lagstiftningen.

Artikel 8 i konventionen ändras inte med protokollet. I artikeln förbjuds förnekande av inbördes rättshjälp vad gäller brott som avses i artiklarna 1 och 2 enbart på den grunden att det skulle vara fråga om ett politiskt brott. Denna bestämmelse inskränker användningen av den grund för vägran som är beroende av prövning och som avses i 13 § 1 mom. 1 punkt i lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden (4/1994) till den del det har fogats nya brott till artiklarna 1 och 2. Utvidgningarna av artiklarna 1 och 2 hör även därför till området för lagstiftningen.

Enligt artikel 9 som ändrats med protokollet kan de fördragsslutande staterna sinsemellan ingå bilaterala eller multilaterala överenskommelser för att utfylla konventionen. Eftersom artikeln innehåller bestämmelser om hurdana konventioner som kan upprättas och dessa bestämmelser avseende utlämning hör till området för lagstiftningen, hör även bestämmelserna i denna artikel till området för lagstiftningen.

Artikel 11 som ändrats med protokollet innehåller bestämmelser om tvistelösning och med dem kan frågor som hör till området för lagstiftningen på ett bindande sätt avgöras i förhållande till Finland. Bestämmelserna hör därför till området för lagstiftningen.

Vad gäller ändringsmekanismen enligt artiklarna 12 och 13 i konventionen som ändrats med protokollet kan det konstateras, att beträffande de förfaranden som avses i artiklarna i den ändrade konventionen, förutsätter godkännande av konventionens ändringar riksdagen samtycke för varje enstaka ändring och bedömning av behandlingsordningen. Även om ändringar kan göras med enkel majoritet, kan de inte bli bindande för Finlands del utan Finlands godkännande. De ifrågasvarande artiklarna är därför inte problematiska i fråga om Finlands suveränitet, även om bestämmelserna som sådana hör till området för lagstiftningen.

4.2. Behandlingsordning

Vad gäller behandlingsordningen, finns det anledning att granska förhållandet mellan

protokollets bestämmelser och bestämmelserna om utlämning för brott, särskilt förbudet mot att mot sin vilja bli utlämnad eller förd till ett annat land enligt 9 § 3 mom i grundlagen och undantagen till förbudet. I detta sammanhang kan även nämnas förbudet enligt 9 § 4 mom. i grundlagen mot att utlämna en utlämning, om han eller hon till följd härav riskerar dödsstraff, tortyr eller någon annan behandling som kränker människovärdet. Med hänsyn till artikel 5 i konventionen och de ändringar som gjorts i den genom protokollet, kan protokollet inte anses förpliktat till utlämning av en utlämning i sådana situationer som avses i detta lagrum. Det bör också konstateras, att syftet även med den konvention som reviderats med protokollet är att enbart bestämma vilka brott som skall betraktas som politiska brott. Protokollet har därmed inga verkningar med tanke på de hinder för utlämning för brott som bestäms i andra lagar eller konventioner.

Protokollet kan ha en inskränkande effekt för myndigheternas prövningsrätt i Finland närmast i de fall där utlämning av finska medborgare redan tidigare möjliggjorts. Enligt gällande lagstiftning kan man inte vägra utlämning inom Europeiska unionens territorium med hänvisning till brottets politiska natur. I EU:s utlämningslag nämns inte brottets politiska grund som vägransgrund vid utlämning för brott, varav följer att denna grund för vägran inte står till förfogande i förhållanden mellan Europeiska Unionens medlemsstater, inte ens vad gäller de egna medborgarna. Protokollet har därför inga verkningar för bestämmelser om utlämning inom Europeiska unionens territorium. Finska medborgare kan utlämnas även med stöd av den nordiska utlämningslagen. Enligt 2 § i lagen kan finska medborgare dock inte utlämnas för politiskt brott. Till den del som begreppet politiskt brott inskränks med protokollet kan det ha verkningar med tanke på den utlämning av egna medborgare som sker med stöd av den nordiska utlämningslagen.

Vid granskning av protokollets verkningar i fråga om innehållet av politiskt brott, bör det beaktas att brotten i punkterna a, b, c och d i stycke 1 i artikel 1 i den reviderade konventionen redan ingår i artikel 1 i den nuvarande konventionen. Då Finland 2002 återtog

sin reservation till artikel 1 i konventionen, förband Finland sig till att inte betrakta dessa brott som politiskt brott. Vad gäller punkterna i och j i stycke 1 i den reviderade artikeln 1 som gäller de brott som avses i konventionen om bekämpande av bombattentat av terrorister och i konventionen om bekämpande av finansiering av terrorism, bör det beaktas att Finland förband sig, redan när den godkände de ovan nämnda konventionerna, till att inte betrakta de brott som avses i dessa konventioner som politiska brott.

Däremot bör det konstateras att Finland inte tidigare förbundit sig till att avstå från prövningsrätt vad gäller politiska brott beträffande de brott som avses i punkterna e-h i stycke 1 i artikel 1 i den reviderade konventionen. Dessa punkter gäller brott som avses i konventionen om fysiskt skydd av nukleärt ämne, brott som avses i protokollet för bekämpande av brott mot flygplatser, som används i internationell civil luftfart samt brott som avses i konventionen om bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet och brott som avses i protokollet om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln. Dessutom kan protokollet i viss mån anses utvidga formerna för delaktighet. Då punkten f i artikel 1 i sin nuvarande form nämner försök att begå de brott som nämns i artikeln och delaktighet i dem eller i försök till dem, nämner protokollet dessutom (den nya punkten c i stycke 2 i artikel 1) förberedelse av dessa brott eller stämpling till dessa eller i försök till dem. Konventionen som reviderats genom protokollet inskränker användningen av politiska brott som grund för vägran även vad gäller dessa handlingsformer.

Samtidigt skall det dock beaktas att när Finland återkallade sin reservation avseende artikel 1 godkände Finland tolkningen enligt vilken terrordåden under inga omständigheter kan betraktas som politiska brott. Denna tolkning har befastats även i Förenta Nationernas säkerhetsråds resolution 1373(2001) vars punkt g i stycke 3 i klämdelen förutsätter att alla stater i enlighet med folkrättens

principer skall garantera att, när det gäller terrordåd, inte godta brottets politiska motiv som grund med stöd av vilken utlämning för brott kan vägras.

Eftersom förbudet i 2 § i den nordiska utlämningslagen mot att utlämna finska medborgare för politiskt brott inte gäller en sådan utlämning till Sverige eller Danmark som sker inom Europeiska Unionens territorium, har inskränkningen av begreppet politiskt brott verkningar på ovan nämnt sätt närmast i fråga om möjligheten att utlämna egna medborgare till Norge eller Island. Att utlämna egna medborgare är dock även i dessa fall beroende på prövning. Även om protokollet till den europeiska konventionen om bekämpning mot terrorism utvidgar möjligheten att utlämna egna medborgare till Norge eller Island, kan detta inte anses utgöra en grund för att behandla protokollet i grundlagsstiftningsordning. I detta sammanhang kan hänvisas även till grundlagsutskottets utlåtande (GrUU 61/2001 rd) om återkallelsen av reservationen som gjordes till konventionen. I utlåtandet konstaterades att återkallelse av reservationen inte påverkar finska medborgares rättsliga ställning och att förslagen därmed inte är problematiska med avseende på 9 § 3 mom. i grundlagen. Protokollet kan därför godkännas med enkel majoritet och förslaget till lagen om sättande i kraft av överenskommelsen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av det ovan anförda och i enlighet med 94 § grundlagen föreslås,

att Riksdagen godkänner det i Strasbourg den 15 maj 2003 upprättade protokollet om ändring av den europeiska konventionen om bekämpande av terrorism.

Eftersom protokollet innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, föreläggs Riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i protokollet om ändring av den europeiska konventionen om bekämpande av terrorism

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §	lag sådana som Finland har förbundit sig till dem.
De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Strasbourg den 15 maj 2003 upprättade protokollet om ändring av den europeiska konventionen om bekämpande av terrorism (FördrS 16/1990) gäller som	2 § Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 3 december 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

*(Översättning)**Bilaga 1***PROTOKOLL****OM ÄNDRING AV DEN EUROPEISKA KONVENTIONEN OM BEKÄMPANDE AV TERRORISM**

Medlemstaterna i Eurooparådet som undertecknat detta protokoll, och

som tar fasta på Europarådets ministerkommittés deklaration av den 2 september 2001 och dess beslut av den 21 september 2001 om kampen mot internationell terrorism, samt Vilniusdeklationen om regionalt samarbete och förstärkande av demokratin i hela Europa som ministerkommittén godkände i sin 110e session i Vilnius den 3 maj 2002,

som tar fasta på Europarådets parlamentariska generalförsamlings rekommendation 1550 (2002) om kampen mot terrorism och respekten för de mänskliga rättigheterna,

som tar fasta på Förenta Nationernas generalförsamlings resolution A/RES/51/210 om åtgärderna för eliminering av internationell terrorism och den deklaration som utgör dess bilaga och som kompletterar den år 1994 givna deklarationen om åtgärder för eliminering av internationell terrorism, samt Förenta Nationernas generalförsamlings resolution A/RES/49/60 och den deklaration om åtgärderna för eliminering av internationell terrorism som utgör dess bilaga,

som önskar förstärka kampen mot terrorism, dock med respekt för de mänskliga rättigheterna, och tar fasta på de riktlinjer om mänskliga rättigheter och kampen mot terrorismen som Europarådets ministerkommitté godkände den 11 juli 2002,

som anser det vara ändamålsenligt att, för det ovan nämnda ändamålet, ändra på den europeiska konventionen om bekämpande av terrorism (ETS nr 90) som öppnades för

PROTOCOL**AMENDING THE EUROPEAN CONVENTION ON THE SUPPRESSION OF TERRORISM**

The member States of the Council of Europe, signatory to this Protocol,

Bearing in mind the Committee of Ministers of the Council of Europe's Declaration of 12 September 2001 and its Decision of 21 September 2001 on the Fight against International Terrorism, and the Vilnius Declaration on Regional Co-operation and the Consolidation of Democratic Stability in Greater Europe adopted by the Committee of Ministers at its 110th Session in Vilnius on 3 May 2002;

Bearing in mind the Parliamentary Assembly of the Council of Europe's Recommendation 1550 (2002) on Combating terrorism and respect for human rights;

Bearing in mind the General Assembly of the United Nations Resolution A/RES/51/210 on measures to eliminate international terrorism and the annexed Declaration to Supplement the 1994 Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism, and its Resolution A/RES/49/60 on measures to eliminate international terrorism and the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism annexed thereto;

Wishing to strengthen the fight against terrorism while respecting human rights, and mindful of the Guidelines on human rights and the fight against terrorism adopted by the Committee of Ministers of the Council of Europe on 11 July 2002;

Considering for that purpose that it would be appropriate to amend the European Convention on the Suppression of Terrorism (ETS No. 90) opened for signature in Strås-

undertecknande i Strasbourg den 27 januari 1977, och som nedan kallas "konventionen",

som anser det vara ändamålsenligt att uppdatera listan över internationella konventioner samt att skapa ett enklare förfarande som skall tillämpas på listans senare uppdaterande,

som anser det vara ändamålsenligt att förstärka uppföljningen av konventionens genomförande,

som anser det vara ändamålsenligt att granska bestämmelserna avseende reservationer,

som anser det vara ändamålsenligt att öppna konventionen för undertecknande av alla de stater som vill underteckna den,

har kommit överens om följande:

Artikel 1

1. Inledningsstycket i artikel 1 i konventionen blir stycke 1 i artikeln. Ordet "undertecknad" i punkten b i stycket ersätts med ordet "upprättad", och punkten c-f i stycket ersätts med följande punkter:

c) brott som avses i konvention om förebyggande och bestraffning av brott mot diplomater och andra internationellt skyddade personer, upprättad i New York den 14 december 1973,

d) brott som avses i konventionen mot tagande av gisslan, upprättad i New York den 17 december 1979,

e) brott som avses i konvention om fysiskt skydd av nukleärt ämne, upprättad i Wien den 3 mars 1980,

f) brott som avses i protokollet för bekämpande av brott mot flygplatser, som används i internationell civil luftfart, utgörande tillägg till konventionen för bekämpande av brott mot den civila luftfartens säkerhet, upprättad i Montreal den 24 februari 1988"

2. Stycke 1 i artikel 1 i konventionen kompletteras med följande fyra punkter:

bourg on 27 January 1977, hereinafter referred to as "the Convention";

Considering that it would be appropriate to update the list of international conventions in Article 1 of the Convention and to provide for a simplified procedure to subsequently update it as required;

Considering that it would be appropriate to strengthen the follow-up of the implementation of the Convention;

Considering that it would be appropriate to review the reservation regime;

Considering that it would be appropriate to open the Convention to the signature of all interested States,

Have agreed as follows:

Article 1

1 The introductory paragraph to Article 1 of the Convention shall become paragraph 1 of this article. In sub-paragraph b of this paragraph, the term "signed" shall be replaced by the term "concluded" and sub-paragraphs c, d, e and f of this paragraph shall be replaced by the following sub-paragraphs:

"c an offence within the scope of the Convention on the Prevention and Punishment of Crimes Against Internationally Protected Persons, Including Diplomatic Agents, adopted at New York on 14 December 1973;

d an offence within the scope of the International Convention Against the Taking of Hostages, adopted at New York on 17 December 1979;

e an offence within the scope of the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, adopted at Vienna on 3 March 1980;

f an offence within the scope of the Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, done at Montreal on 24 February 1988;"

2 Paragraph 1 of Article 1 of the Convention shall be supplemented by the following four sub-paragraphs:

"g) brott som avses i konventionen om bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet, upprättad i Rom den 10 mars 1988,

h) brott som avses i protokollet om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln, upprättad i Rom den 10 mars 1988,

i) brott som avses i konventionen om bekämpande av bombattentat av terrorister, upprättad i New York den 15 december 1997,

j) brott som avses i konventionen om bekämpande av finansiering av terrorism, upprättad i New York den 9 december 1999."

3. Texten i artikel 1 i konventionen kompletteras med följande stycke:

"2. Till de delar brotten inte hör till tillämpningsområdet för de konventioner som nämns i stycke 1, skall bestämmelserna i denna konvention gälla, vid utlämning mellan fördragsslutande stater, både begående av huvudbrott som gärningsman och:

a) försök att begå ovan nämnda huvudbrott,

b) delaktighet i ovan nämnda huvudbrott eller i försök till sådana brott,

c) förberedelse av ovan nämnda huvudbrott eller stämpling till ovan nämnda huvudbrott eller i försök till sådana brott."

Artikel 2

Stycke 3 i artikel 2 i konventionen ändras enligt följande:

"3. Detsamma skall gälla:

a) försök att begå ovan nämnda brott,

b) delaktighet i ovan nämnda brott eller i försök till sådant brott,

c) förberedelse av ovan nämnda brott eller stämpling till ovan nämnda brott eller i försök till sådana brott."

Artikel 3

1. Texten i artikel 4 i konventionen blir

"g) an offence within the scope of the Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Maritime Navigation, done at Rome on 10 March 1988;

h) an offence within the scope of the Protocol for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Fixed Platforms Located on the Continental Shelf, done at Rome on 10 March 1988;

i) an offence within the scope of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, adopted at New York on 15 December 1997;

j) an offence within the scope of the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, adopted at New York on 9 December 1999."

3 The text of Article 1 of the Convention shall be supplemented by the following paragraph:

"2 Insofar as they are not covered by the conventions listed under paragraph 1, the same shall apply, for the purpose of extradition between Contracting States, not only to the commission of those principal offences as a perpetrator but also to:

a) the attempt to commit any of these principal offences;

b) the participation as an accomplice in the perpetration of any of these principal offences or in an attempt to commit any of them;

c) organising the perpetration of, or directing others to commit or attempt to commit, any of these principal offences."

Article 2

Paragraph 3 of Article 2 of the Convention shall be amended to read as follows:

"3 The same shall apply to:

a) the attempt to commit any of the foregoing offences;

b) the participation as an accomplice in any of the foregoing offences or in an attempt to commit any such offence;

c) organising the perpetration of, or directing others to commit or attempt to commit, any of the foregoing offences."

Article 3

1 The text of Article 4 of the Convention

stycke 1 i artikeln och till slutet av artikeln fogas följande nya mening: "De fördragsslutande staterna förbinder sig att anse ifrågavarande brott som utlämningsbart brott även i varje senare avtal eller fördrag om utlämning som skall upprättas dem emellan."

2. Texten i artikel 4 kompletteras med följande stycke:

"2. Om en fördragsslutande stat som ~~be-~~tingar utelämning för brott med förekomsten av ett avtal eller fördrag erhåller framställning om utlämning från en annan fördragsslutande stat med vilken den inte har något avtal eller fördrag om utlämning för brott, kan den fördragsslutande stat som erhållit begäran efter egen bedömning anse denna konvention utgöra den rättsliga grunden för utlämning vad gäller de brott som nämns i artiklarna 1 eller 2."

Artikel 4

1. Texten i artikel 5 i konventionen blir stycke 1 i artikeln.

2. Texten i artikel 5 i konventionen kompletteras med följande stycken:

"2. Ingen bestämmelse i denna konvention skall tolkas så att utlämningsskyldighet uppkommer för den anmodade staten, om personen som framställningen om utlämning avser riskerar att bli torterad.

3. Ingen bestämmelse i denna konvention skall tolkas så att utlämningsskyldighet uppkommer för den anmodade staten, om personen som framställningen om utlämning avser riskerar att få dödsstraff eller, om lagstiftningen hos den anmodade staten inte föreskriver dödsstraff, fängelsestraff utan någon möjlighet till att straffet kan förvandlas till villkorligt, om inte den anmodade staten är skyldig att utlämna med stöd av tillämpliga avtal eller fördrag om utlämning, om den begärande staten ger tillräckliga garantier om att dödsstraff inte skall dömas, eller åtminstone skall den inte verkställas eller om att den person som framställningen om utlämning avser inte skall dömas till livstidsfängelsestraff utan någon möjlighet till att straffet kan förvandlas till villkorligt."

shall become paragraph 1 of this article and a new sentence shall be added at the end of this paragraph as follows: "Contracting States undertake to consider such offences as extraditable offences in every extradition treaty subsequently concluded between them."

2 The text of Article 4 of the Convention shall be supplemented by the following paragraph:

"2 When a Contracting State which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another Contracting State with which it has no extradition treaty, the requested Contracting State may, at its discretion, consider this Convention as a legal basis for extradition in relation to any of the offences mentioned in Articles 1 or 2."

Article 4

1 The text of Article 5 of the Convention shall become paragraph 1 of this article.

2 The text of Article 5 of the Convention shall be supplemented by the following paragraphs:

"2 Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing on the requested State an obligation to extradite if the person subject of the extradition request risks being exposed to torture.

3 Nothing in this Convention shall be interpreted either as imposing on the requested State an obligation to extradite if the person subject of the extradition request risks being exposed to the death penalty or, where the law of the requested State does not allow for life imprisonment, to life imprisonment without the possibility of parole, unless under applicable extradition treaties the requested State is under the obligation to extradite if the requesting State gives such assurance as the requested State considers sufficient that the death penalty will not be imposed or, where imposed, will not be carried out, or that the person concerned will not be subject to life imprisonment without the possibility of parole."

Artikel 5

Efter artikel 8 i konventionen fogas följande nya artikel:

"Artikel 9

De fördragsslutande staterna har rätt att mellan sig ingå bilaterala eller multilaterala överenskommelser för att utfylla bestämmelserna i denna konvention eller för att främja tillämpningen av de i konventionen innefattade principerna."

Artikel 6

1. Artikel 9 i konventionen blir artikel 10.

2. Stycke 1 i den nya artikeln 10 ändras enligt följande:

"Europarådets kommitté för brottslighetsfrågor (CDPC) skall ansvara för uppföljningen av tillämpningen av denna konvention. CDPC:

a) skall hållas delaktig om tillämpningen av denna konvention,

b) skall göra förslag om främjandet eller effektiviserandet av konventionens tillämpning,

c) skall för ministerkommittén avge rekommendationer avseende ändringsförslag av konventionen, och avge yttrande över de ändringsförslag av konventionen som de fördragsslutande staterna har gjort i enlighet med artiklarna 12 och 13,

d) skall på en fördragsslutande stats begäran ta ställning till frågor avseende konventionens tillämpning,

e) skall vid behov vidta åtgärder för att främja ett försonligt lösande av de problem som uppstår i samband med konventionens genomförande,

f) skall för ministerkommittén avge rekommendationer avseende inbjudande av stater utanför Europarådet till att ansluta sig till konventionen i enlighet med artikel 14 stycke 3,

g) skall för Europarådets ministerkommitté årligen avge en rapport om genomförande av denna artikel i konventionens tillämpningssyfte."

3. Stycke 2 i den nya artikeln 10 upphävs.

Article 5

A new article shall be inserted after Article 8 of the Convention and shall read as follows:

"Article 9

The Contracting States may conclude between themselves bilateral or multilateral agreements in order to supplement the provisions of this Convention or to facilitate the application of the principles contained therein."

Article 6

1 Article 9 of the Convention shall become Article 10.

2 Paragraph 1 of new Article 10 shall be amended to read as follows:

"The European Committee on Crime Problems (CDPC) is responsible for following the application of the Convention. The CDPC:

a shall be kept informed regarding the application of the Convention;

b shall make proposals with a view to facilitating or improving the application of the Convention;

c shall make recommendations to the Committee of Ministers concerning the proposals for amendments to the Convention, and shall give its opinion on any proposals for amendments to the Convention submitted by a Contracting State in accordance with Articles 12 and 13;

d shall, at the request of a Contracting State, express an opinion on any question concerning the application of the Convention;

e shall do whatever is necessary to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of the execution of the Convention;

f shall make recommendations to the Committee of Ministers concerning non-member States of the Council of Europe to be invited to accede to the Convention in accordance with Article 14, paragraph 3;

g shall submit every year to the Committee of Ministers of the Council of Europe a report on the follow-up given to this article in the application of the Convention."

3 Paragraph 2 of new Article 10 shall be deleted.

Artikel 7

1. Artikel 10 i konventionen blir artikel 11.

2. Orden "inom ramen för artikel 9, stycke 2" i den första meningen i stycke 1 i den nya artikeln 11 ersätts med orden: "inom ramen för artikel 10 punkt e eller genom förhandlingar". Orden "de båda skiljemännen" i den andra meningen i stycket utgår och ersätts med orden "dessa skiljemän". De övriga meningarna i stycket upphävs.

3. Stycke 2 i den nya artikeln 11 blir stycke 6 i artikeln. Den andra meningen ersätts med den följande texten: "Dess beslut skall fattas med enkel majoritet. Vid lika antal röster skall ordförandens röst avgöra. Skiljedomstolens skiljedom är slutlig."

4. Texten i den nya artikeln 11 kompletteras med följande stycken:

"2. Ifall parterna är medlemsstater i Europarådet och någon av parterna inte utsett sin skiljeman enligt stycke 1 i denna artikel inom en tid av tre månader efter det att framställning om skiljemannaförfarande har gjorts, skall denne på begäran av den andra parten utses av ordföranden i den europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna.

3. Ifall en part är en stat utanför Europarådet och någon av parterna inte utsett sin skiljeman enligt stycke 1 i denna artikel inom en tid av tre månader efter det att framställning om skiljemannaförfarande har gjorts, skall denne på begäran av den andra parten utses av ordföranden i den internationella domstolen.

4. Ifall ordföranden i den nämnda domstolen är medborgare i en av de stater som är parter i tvisten, skall skiljemannen i de fall som hör till tillämpningsområdet för denna artikel styckena 2 och 3 utses av domstolens vice ordförande eller, i fall vice ordföranden är medborgare i en av de stater som är parter i tvisten, av den till tjänsteålder äldste domstolsledamoten som inte är medborgare i de stater som är parter i tvisten.

5. Förfarandet enligt stycken 2, 3 eller 4 i denna artikel skall mutatis mutandis tillämnas.

Article 7

1 Article 10 of the Convention shall become Article 11.

2 In the first sentence of paragraph 1 of new Article 11, the terms "Article 9, paragraph 2" shall be replaced by the terms "Article 10.e, or by negotiation". In the second sentence of this paragraph, the term "two" shall be deleted. The remaining sentences of this paragraph shall be deleted.

3 Paragraph 2 of new Article 11 shall become paragraph 6 of this article. The sentence "Where a majority cannot be reached, the referee shall have a casting vote" shall be added after the second sentence and in the last sentence the terms "Its award" shall be replaced by the terms "The tribunal's judgement".

4 The text of new Article 11 shall be supplemented by the following paragraphs:

"2 In the case of disputes involving Parties which are member States of the Council of Europe, where a Party fails to nominate its arbitrator in pursuance of paragraph 1 of this article within three months following the request for arbitration, an arbitrator shall be nominated by the President of the European Court of Human Rights at the request of the other Party.

3 In the case of disputes involving any Party which is not a member of the Council of Europe, where a Party fails to nominate its arbitrator in pursuance of paragraph 1 of this article within three months following the request for arbitration, an arbitrator shall be nominated by the President of the International Court of Justice at the request of the other Party.

4 In the cases covered by paragraphs 2 and 3 of this article, where the President of the Court concerned is a national of one of the Parties to the dispute, this duty shall be carried out by the Vice-President of the Court, or if the Vice-President is a national of one of the Parties to the dispute, by the most senior judge of the Court who is not a national of one of the Parties to the dispute.

5 The procedures referred to in paragraphs 2 or 3 and 4 above apply, mutatis

pas även i de fall då skiljemännen inte kan enas i utnämning av ordförande i enlighet med stycke 1 i denna artikel.”.

Artikel 8

Efter den nya artikeln 11 fogas följande nya artikel:

”Artikel 12

1. Varje fördragsslutande stat eller ministerkommittén kan föreslå ändringar till denna konvention. Europarådets generalsekreterare skall underrätta de fördragsslutande staterna om dessa ändringsförslag.

2. Efter att ha hört fördragsslutande stater utanför Europarådet och vid behov även CDPC kan ministerkommittén godkänna den föreslagna ändringen med kvalificerad majoritet enligt artikel 20 stycke d i Europarådets stadga. Europarådets generalsekreterare skall överlämna de ändringar som godkänts av ministerkommitté för fördragsslutande staters godkännande.

3. De ändringar som godkänts i enlighet med föregående stycke träder i kraft trettio dagar efter den dag då samtliga fördragsslutande stater har underrättat generalsekreteraren om sitt godkännande.”.

Artikel 9

Efter den nya artikeln 12 fogas följande nya artikel:

”Artikel 13

1. Varje fördragsslutande stat eller ministerkommittén kan föreslå ändringar till konventionslistan i artikel 1 stycke 1 för att hålla den à jour. Dessa ändringsförslag gäller enbart de gällande konventioner som är ingångna inom ramen för Förenta Nationerna och som uttryckligen gäller internationell terrorism. Europarådets generalsekreterare skall underrätta fördragsslutande stater om dessa ändringar.

2. Efter att ha hört fördragsslutande stater utanför Europarådet och vid behov även CDPC kan ministerkommittén godkänna den föreslagna ändringen med kvalificerad majoritet i enlighet med artikel 20 stycke d i Europarådets stadga. Ändringen träder i kraft ett år efter den dag då den har beford-

mutandis, where the arbitrators fail to agree on the nomination of a referee in accordance with paragraph 1 of this article.”.

Article 8

A new article shall be introduced after new Article 11 and shall read as follows:

“Article 12

1 Amendments to this Convention may be proposed by any Contracting State, or by the Committee of Ministers. Proposals for amendment shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Contracting States.

2 After having consulted the non-member Contracting States and, if necessary, the CDPC, the Committee of Ministers may adopt the amendment in accordance with the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall submit any amendments adopted to the Contracting States for acceptance.

3 Any amendment adopted in accordance with the above paragraph shall enter into force on the thirtieth day following notification by all the Parties to the Secretary General of their acceptance thereof.”.

Article 9

A new article shall be introduced after new Article 12 and shall read as follows:

“Article 13

1 In order to update the list of treaties in Article 1, paragraph 1, amendments may be proposed by any Contracting State or by the Committee of Ministers. These proposals for amendment shall only concern treaties concluded within the United Nations Organisation dealing specifically with international terrorism and having entered into force. They shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Contracting States.

2 After having consulted the non-member Contracting States and, if necessary the CDPC, the Committee of Ministers may adopt a proposed amendment by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe. The amendment shall enter into force following the

rats till de fördragsslutande staterna. Under denna tidsperiod kan varje fördragsslutande stat underrätta generalsekreteraren om att den motsätter sig ikraftträdandet av ändringen.

3. Ändringen skall inte träda i kraft ifall en tredjedel av de fördragsslutande staterna har underrättat generalsekreteraren om att de motsätter sig ikraftträdandet av ändringen.

4. Ifall mindre än en tredjedel har underrättat om att de motsätter sig ikraftträdandet av ändringen skall den träda i kraft mellan de fördragsslutande stater som inte har underrättat om att de motsätter sig den.

5. Efter det att ändringen har trätt i kraft enligt stycke 2 i denna artikel och någon fördragsslutande stat har underrättat om att den motsätter sig dess ikraftträdande, träder den i kraft för den ifrågavarande fördragsslutande statens del den första dagen i den nästkommande månaden efter det att den har underrättat Europarådets generalsekreterare om att den godkänner ändringen."

Artikel 10

1. Artikel 11 i konventionen blir artikel 14.

2. Orden "av Europarådets medlemstater" i den första meningen i stycke 1 i den nya artikeln 14 ersätts med orden "av Europarådets medlemstater och stater som har ställning som observatörer". Orden "eller godkännas" i den andra meningen ersätts med orden "eller godkännas eller förutsätter anslutning". Orden "eller godkännande" i den tredje meningen ersätts med orden ", godkännande eller anslutning".

3. Texten i den nya artikeln 14 kompletteras med följande stycke:

"3. Europarådets ministerkommitté kan, efter det att den ha hört CDPC, inbjuda varje annan stat utanför Europarådet än den som avses i stycke 1 i denna artikel till att ansluta sig till konventionen. Beslutet antas med en kvalificerad majoritet enligt artikel 20 stycke d i Europarådets stadga samt med ett enhälligt beslut av företrädarna för de fördragsslutande stater som har rätt att tillhöra ministerkommittén."

expiry of a period of one year after the date on which it has been forwarded to the Contracting States. During this period, any Contracting State may notify the Secretary General of any objection to the entry into force of the amendment in its respect.

3 If one-third of the Contracting States notifies the Secretary General of an objection to the entry into force of the amendment, the amendment shall not enter into force.

4 If less than one-third of the Contracting States notifies an objection, the amendment shall enter into force for those Contracting States which have not notified an objection.

5 Once an amendment has entered into force in accordance with paragraph 2 of this article and a Contracting State has notified an objection to it, this amendment shall come into force in respect of the Contracting State concerned on the first day of the month following the date on which it has notified the Secretary General of the Council of Europe of its acceptance."

Article 10

1 Article 11 of the Convention shall become Article 14.

2 In the first sentence of paragraph 1 of new Article 14 the terms "member States of the Council of Europe" shall be replaced by the terms "member States of and Observer States to the Council of Europe" and in the second and third sentences, the terms "or approval" shall be replaced by the terms ", approval or accession".

3 The text of new Article 14 shall be supplemented by the following paragraph:

"3 The Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting the CDPC, may invite any State not a member of the Council of Europe, other than those referred to under paragraph 1 of this article, to accede to the Convention. The decision shall be taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States en-

4. Stycke 3 i den nya artikeln 14 blir stycke 4 i artikeln och orden "eller godkänner" ersätts med orden "eller godkänner eller ansluter till den" och orden "eller godkännandeinstrument" ersätts med orden "godkännande- eller anslutningsinstrument".

Artikel 11

1. Artikel 12 i konventionen blir artikel 15.

2. Orden "eller godkännande" i den första meningen i stycke 1 i artikel 15 ersätts med orden "godkännande eller anslutning".

3. Orden "eller godkännande" i den andra meningen i stycke 1 i artikel 15 ersätts med orden "godkännande eller anslutning".

Artikel 12

1. Reservationer som har gjorts i konventionen före det här protokollets öppnande för undertecknande, berör inte den konvention som blivit ändrad genom detta protokoll.

2. Artikel 13 i konventionen blir artikel 16.

3. Före ordet "kan" i den första meningen i stycke 1 i artikel 16 fogas orden "som är förslagsslutande stat till konventionen av den 15 maj 2003" och före ordet "konventionen" fogas orden "protokollet om ändring av". Efter orden "som brott inspirerat av politiska motiv" fogas följande andra mening: "Varje fördragsslutande stat åtar sig att tillämpa denna reservation in casu, i enlighet med ett vederbörligt motiverat beslut och att vid bedömningen av brottets art vederbörligen beakta de faktorer som gör brottet särskilt allvarligt, häri ingripet". Slutet av den första meningen upphävs, förutom punkterna a, b och c.

4. Texten i den nya artikeln 16 kompletteras med följande stycke:

"2. Vid tillämpningen av stycke 1 i denna artikel skall varje fördragsslutande stat omnämna de brott som berörs av dess reservation."

titled to sit on the Committee of Ministers."

4 Paragraph 3 of new Article 14 shall become paragraph 4 of this article, and the terms "or approving" and "or approval" shall be replaced respectively by the terms "approving or acceding" and "approval or accession".

Article 11

1 Article 12 of the Convention shall become Article 15.

2 In the first sentence of paragraph 1 of new Article 15, the terms "or approval" shall be replaced by the terms "approval or accession".

3 In the first sentence of paragraph 2 of new Article 15, the terms "or approval" are replaced by the terms "approval or accession".

Article 12

1 Reservations to the Convention made prior to the opening for signature of the present Protocol shall not be applicable to the Convention as amended by the present Protocol.

2 Article 13 of the Convention shall become Article 16.

3 In the first sentence of paragraph 1 of new Article 16 the terms "Party to the Convention on 15 May 2003" shall be added before the term "may" and the terms "of the Protocol amending the Convention" shall be added after the term "approval". A second sentence shall be added after the terms "political motives" and shall read: "The Contracting State undertakes to apply this reservation on a case-by-case basis, through a duly reasoned decision and taking into due consideration, when evaluating the character of the offence, any particularly serious aspects of the offence, including:". The remainder of the first sentence shall be deleted, with the exception of subparagraphs a, b and c.

4 The text of new Article 16 shall be supplemented by the following paragraph:

"2 When applying paragraph 1 of this article, a Contracting State shall indicate the offences to which its reservation applies."

5. Stycke 2 i den nya artikeln 16 blir stycke 3 i artikeln. Ordet "fördragsslutande" fogas till ordet "stat" i den första meningen i stycket och orden "föregående stycke" ersätts med orden "stycke 1".

6. Stycke 3 i den nya artikeln 16 blir stycke 4 i artikeln. Ordet "fördragsslutande" fogas till ordet "stat".

7. Texten i den nya artikeln 16 kompletteras med följande stycken:

"5. Reservation som avses i stycke 1 i denna artikel är i kraft i tre år från och med den dag konventionen träder i kraft för staten ifråga. Reservationen kan dock förlängas med en lika lång frist åt gången.

6. Europarådets generalsekreterare skall underrätta den fördragsslutande staten ifråga om upphörande av reservationens giltighet tolv månader innan dess upphörande. Varje fördragsslutande stat skall underrätta Europarådets generalsekreterare senast tre månader innan reservationens giltighet upphör om den skall hålla reservationen gällande, ändra den eller återkalla den. Om en fördragsslutande stat underrättar Europarådets generalsekreterare om att den skall hålla reservationen gällande, skall den samtidigt lämna en förklaring med grunderna för detta. Om den ifrågavarande fördragsslutande staten inte har underrättat om reservationen, skall Europarådets generalsekreterare underrätta den om att dess reservation anses vara automatiskt förlängd under sex månaders tid. Om den ifrågavarande fördragsslutande staten under denna frist på sex månader inte har underrättat om sin avsikt att hålla reservationen gällande eller om att ändra på den, skall reservationens giltighetstid upphöra.

7. Om en fördragsslutande stat som har mottagit en framställning om utlämning på grund av brott från en annan fördragsslutande stat inte utlämnar personen till följd av tillämpningen av en reservation som är gjord i enlighet med stycke 1 i denna artikel, skall den utan något som helst

5 Paragraph 2 of new Article 16 shall become paragraph 3 of this article. In the first sentence of this paragraph, the term "Contracting" shall be added before the term "State" and the terms "the foregoing paragraph" shall be replaced by the terms "paragraph 1."

6 Paragraph 3 of new Article 16 shall become paragraph 4 of this article. In the first sentence of this paragraph, the term "Contracting" shall be added before the term "State".

7 The text of new Article 16 shall be supplemented by the following paragraphs:

"5 The reservations referred to in paragraph 1 of this article shall be valid for a period of three years from the day of the entry into force of this Convention in respect of the State concerned. However, such reservations may be renewed for periods of the same duration.

6 Twelve months before the date of expiry of the reservation, the Secretariat General of the Council of Europe shall give notice of that expiry to the Contracting State concerned. No later than three months before expiry, the Contracting State shall notify the Secretary General of the Council of Europe that it is upholding, amending or withdrawing its reservation. Where a Contracting State notifies the Secretary General of the Council of Europe that it is upholding its reservation, it shall provide an explanation of the grounds justifying its continuance. In the absence of notification by the Contracting State concerned, the Secretary General of the Council of Europe shall inform that Contracting State that its reservation is considered to have been extended automatically for a period of six months. Failure by the Contracting State concerned to notify its intention to uphold or modify its reservation before the expiry of that period shall cause the reservation to lapse.

7 Where a Contracting State does not extradite a person, in application of a reservation made in accordance with paragraph 1 of this article, after receiving a request for extradition from another Contracting State, it shall submit the case, without exception whatsoever and without undue delay, to its

undantag och utan tillbörligt dröjsmål överlämna ärendet till behöriga myndigheter om inte den begärande staten och den anmodade staten överenskommer om annat. De behöriga myndigheterna i den anmodade staten skall anta beslutet om väckande av åtal enligt samma regler som gäller i fråga om allvarligt brott enligt lagen i den staten. Den anmodade staten skall underrätta om resultatet av rättegången till den begärande staten och Europarådets generalsekreterare som skall befordra resultatet till den konferens som avses i artikel 17.

8. Beslutet om att avslå framställningen om utlämning på grund av en reservation som är gjord i enlighet med stycke 1 i denna artikel skall utan tillbörligt dröjsmål befordras till den begärande staten. Om det beslut som innehåller rättens avgörande i sak inte ha antagits i den anmodade staten inom en rimlig tid enligt artikel 7, kan den begärande staten underrätta Europarådets generalsekreterare om detta som sedan skall överlämna ärendet för behandling av den konferens som avses i artikel 17. Konferensen skall behandla ärendet och avge ett utlåtande huruvida vägran är konventionsenlig, och överlämna detta utlåtande för ministerkommittén för antagandet av ett beslut i ärendet. Vid handhavandet av sina uppgifter enligt detta stycke skall ministerkommittén sammanträda i en sammansättning som är avgränsad till företrädarna för de fördragslutande staterna."

Artikel 13

Efter den nya artikeln 16 i konventionen fogas följande nya artikel:

"Artikel 17

1. Utan att inskränka tillämpningen av artikel 10 i konventionen skall de fördragslutande parterna ha en konferens mot terrorism (Conference of States Parties against Terrorism, nedan 'COSTER') vars uppgift är att säkerställa:

a) effektiv tillämpning av denna konvention, däri inbegripet individualiseringen av de problem som förknippas med den, i samarbete med CDPC,

competent authorities for the purpose of prosecution, unless the requesting State and the requested State otherwise agree. The competent authorities, for the purpose of prosecution in the requested State, shall take their decision in the same manner as in the case of any offence of a serious nature under the law of that State. The requested State shall communicate, without undue delay, the final outcome of the proceedings to the requesting State and to the Secretary General of the Council of Europe, who shall forward it to the Conference provided for in Article 17.

8 The decision to refuse the extradition request, on the basis of a reservation made in accordance with paragraph 1 of this article, shall be forwarded promptly to the requesting State. If within a reasonable time no judicial decision on the merits has been taken in the requested State according to paragraph 7, the requesting State may communicate this fact to the Secretary General of the Council of Europe, who shall submit the matter to the Conference provided for in Article 17. This Conference shall consider the matter and issue an opinion on the conformity of the refusal with the Convention and shall submit it to the Committee of Ministers for the purpose of issuing a declaration thereon. When performing its functions under this paragraph, the Committee of Ministers shall meet in its composition restricted to the Contracting States."

Article 13

A new article shall be introduced after new Article 16 of the Convention, and shall read as follows:

"Article 17

1 Without prejudice to the application of Article 10, there shall be a Conference of States Parties against Terrorism (hereinafter referred to as the "COSTER") responsible for ensuring:

a the effective use and operation of this Convention including the identification of any problems therein, in close contact with the CDPC;

b) granskning av de reservationer som gjorts enligt artikel 16 i konventionen samt särskilt granskning av tillämpningsfall av förfarandet enligt artikel 18 stycke 8,

c) utbyte av information om den betydelsefulla rättsliga och politiska utvecklingen i kampen mot terrorism,

d) på ministerkommitténs begäran granskning av de åtgärder som Europarådet förverkligat på området för kampen mot terrorism och vid behov göra förslag om ytterligare åtgärder som är nödvändiga för att förbättra det internationella samarbetet i kampen mot terrorism, och när det gäller samarbete i brottmål, i samarbete med CDPC,

e) beredning av ståndpunkter på området för kampen mot terrorism samt genomförandet av ministerkommitténs samhörande uppdrag.

2. COSTER skall bestå av experter som är utsedda av varje fördragsslutande stat. Den skall sammanträda stadgeenligt en gång om året och ha ytterligare sessioner när Europarådets generalsekreterare eller minst en tredjedel av de fördragsslutande parterna begär om detta.

3. COSTER skall godkänna sin egen arbetsordning. Europarådet skall svara för kostnaderna för deltagande av de fördragsslutande stater som är medlemsstater i Europarådet. Europarådets sekretariat skall biträda COSTER med utförandet av uppgifterna enligt denna artikel.

4. CDPC skall med jämna mellanrum informeras om COSTERs tidsenliga arbete.”.

Artikel 14

Artikel 14 i konventionen blir artikel 18.

Artikel 15

Artikel 15 i konventionen upphävs.

Artikel 16

1. Artikel 16 i konventionen blir artikel 19.

2. Orden "rådets medlemsstater" i den inledande meningen i den nya artikeln 19 er-

b the examination of reservations made in accordance with Article 16 and in particular the procedure provided in Article 16, paragraph 8;

c the exchange of information on significant legal and policy developments pertaining to the fight against terrorism;

d the examination, at the request of the Committee of Ministers, of measures adopted within the Council of Europe in the field of the fight against terrorism and, where appropriate, the elaboration of proposals for additional measures necessary to improve international co-operation in the area of the fight against terrorism and, where co-operation in criminal matters is concerned, in consultation with the CDPC;

e the preparation of opinions in the area of the fight against terrorism and the execution of the terms of reference given by the Committee of Ministers.

2 The COSTER shall be composed of one expert appointed by each of the Contracting States. It will meet once a year on a regular basis, and on an extraordinary basis at the request of the Secretary General of the Council of Europe or of at least one-third of the Contracting States.

3 The COSTER will adopt its own Rules of Procedure. The expenses for the participation of Contracting States which are member States of the Council of Europe shall be borne by the Council of Europe. The Secretariat of the Council of Europe will assist the COSTER in carrying out its functions pursuant to this article.

4 The CDPC shall be kept periodically informed about the work of the COSTER.”.

Article 14

Article 14 of the Convention shall become Article 18.

Article 15

Article 15 of the Convention shall be deleted.

Article 16

1 Article 16 of the Convention shall become Article 19.

2 In the introductory sentence of new Article 19, the terms “member States of the

sätts med orden "de fördragsslutande staterna".

3. Orden "eller godkännandeinstrument" i punkt b i den nya artikeln 19 ersätts med orden ", godkännande- eller anslutningsinstrument".

4. Nummer "11" i punkt c i den nya artikeln 19 ersätts med nummer "14".

5. Nummer "12" i punkt d i den nya artikeln 19 ersätts med nummer "15".

6. Punkterna e och f i den nya artikeln 19 upphävs.

7. Punkt g i den nya artikeln 19 blir punkt e i artikeln och nummer "14" ersätts med nummer "18".

8. Punkt h i den nya artikeln 19 upphävs.

Artikel 17

1. Detta protokoll står öppet för undertecknande av Europarådets medlemstater och stater som har undertecknat konventionen och som kan uttrycka sitt åtagande till att bli bundna av protokollet genom

a) undertecknande utan förbehåll för ratifikation eller godkännande

b) undertecknande med förbehåll för ratifikation eller godkännande följt av ratifikation eller godkännande av protokollet.

2. Instrumenten rörande ratifikation eller godkännande skall deponeras hos Europarådets generalsekreterare.

Artikel 18

Detta protokoll träder i kraft den första dagen i den månaden tre månader efter den dag då samtliga fördragsslutande parter i konventionen har uttryckt sitt åtagande till att bli bundna av protokollet enligt bestämmelserna i artikel 17.

Artikel 19

Europarådets generalsekreterare skall underrätta medlemsstaterna i Europarådet om:

- a. varje undertecknande,
- b. varje deponering av ratifikations- eller godkännandeinstrument,
- c. dagen för detta protokolls ikraftträdande enligt artikel 18,

Council" shall be replaced by the terms "Contracting States".

3 In paragraph b of new Article 19, the terms "or approval" shall be replaced by the terms ", approval or accession".

4 In paragraph c of new Article 19, the number "11" shall read "14".

5 In paragraph d of new Article 19, the number "12" shall read "15".

6 Paragraphs e and f of new Article 19 shall be deleted.

7 Paragraph g of new Article 19 shall become paragraph e of this article and the number "14" shall read "18".

8 Paragraph h of new Article 19 shall be deleted.

Article 17

1 This Protocol shall be open for signature by member States of the Council of Europe signatories to the Convention, which may express their consent to be bound by:

a signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or

b signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval.

2 Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 18

This Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which all Parties to the Convention have expressed their consent to be bound by the Protocol, in accordance with the provisions of Article 17.

Article 19

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance or approval;
- c the date of entry into force of this Proto-

d. varje andra åtgärd, förklaring eller meddelande som ansluter sig till detta protokoll.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat detta protokoll.

Som skedde i Strasbourg den 15 maj 2003, på engelska och franska, vilka båda texter är lika giltiga, i ett exemplar som skall förvaras i Europarådets arkiv. Europarådets generalsekreterare skall översända bestyrkta avskrifter till varje signatärstat.

col, in accordance with Article 18;

d any other act, notification or communication relating to this Protocol.

In witness whereof, the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Strasbourg, this 15th day of May 2003, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory States.

Europeisk konvention om bekämpande av terrorism

sådan den lyder ändrad genom det protokoll som godkänts 2003

Medlemstaterna i Eurooparådet som undertecknat denna konvention,

som beaktar att Europarådets ändamål är att skapa en fastare enhet mellan dess medlemsstater,

som är medvetna om den växande oro som förorsakas av det ökande antalet terroristdåd,

som önskar vidta effektiva åtgärder i syfte att förövarna av dessa dåd inte skall undgå åtal och straff,

som är övertygade om att utlämning utgör en särskilt effektiv åtgärd för att uppnå detta resultat,

har kommit överens om följande:

Artikel 1

1. Vid utlämning mellan fördragsslutande stater skall intet av nedan nämnda brott betraktas som politiskt brott, som brott förknippat med ett politiskt brott eller som brott inspirerat av politiska motiv:

a. brott som avses i konventionen om förhindrande av olagligt besittningstagande av luftfartyg, upprättad i Haag den 16 december 1970,

b. brott som avses i konventionen om förebyggande av olagliga handlingar mot säkerheten inom den civila luftfarten, upprättad i Montreal den 23 september 1971,

c) brott som avses i konvention om förebyggande och bestraffning av brott mot diplomater och andra internationellt skyddade personer, upprättad i New York den 14 december 1973,

European Convention on the Suppression of Terrorism

as it will be amended at the time of entry into force of its Protocol of amendment (ETS No. 190)

The member States of the Council of Europe, signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Aware of the growing concern caused by the increase in acts of terrorism;

Wishing to take effective measures to ensure that the perpetrators of such acts do not escape prosecution and punishment;

Convinced that extradition is a particularly effective measure for achieving this result,

Have agreed as follows:

Article 1

1 For the purposes of extradition between Contracting States, none of the following offences shall be regarded as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives:

a an offence within the scope of the Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft, signed at The Hague on 16 December 1970;

b an offence within the scope of the Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Civil Aviation, concluded at Montreal on 23 September 1971;

c an offence within the scope of the Convention on the Prevention and Punishment of Crimes Against Internationally Protected Persons, Including Diplomatic Agents, adopted at New York on 14 December 1973;

d) brott som avses i konventionen mot tagande av gisslan, upprättad i New York den 17 december 1979,

e) brott som avses i konvention om fysiskt skydd av nukleärt ämne, upprättad i Wien den 3 mars 1980,

f) brott som avses i protokollet för bekämpande av brott mot flygplatser, som används i internationell civil luftfart, utgörande tillägg till konventionen för bekämpande av brott mot den civila luftfartens säkerhet, upprättad i Montreal den 24 februari 1988,

g) brott som avses i konventionen om bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet, upprättad i Rom den 10 mars 1988,

h) brott som avses i protokollet om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln, upprättad i Rom den 10 mars 1988,

i) brott som avses i konventionen om bekämpande av bombattentat av terrorister, upprättad i New York den 15 december 1997,

j) brott som avses i konventionen om bekämpande av finansiering av terrorism, upprättad i New York den 9 december 1999.

2. Till de delar brotten inte hör till tillämpningsområdet för de konventioner som nämns i stycke 1, skall bestämmelserna i denna konvention gälla, vid utlämning mellan fördragsslutande stater, både begående av huvudbrott som gärningsman och:

a) försök att begå ovan nämnda huvudbrott,

b) delaktighet i ovan nämnda huvudbrott eller i försök till sådana brott,

c) förberedelse av ovan nämnda huvudbrott eller stämpling till ovan nämnda huvudbrott eller i försök till sådana brott.

Artikel 2

1. Vid utlämning mellan fördragsslutande stater, kan en fördragsslutande stat besluta att inte som politiskt brott, som brott förknippat med politiskt brott eller som brott

d an offence within the scope of the International Convention Against the Taking of Hostages, adopted at New York on 17 December 1979;

e an offence within the scope of the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, adopted at Vienna on 3 March 1980;

f an offence within the scope of the Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, done at Montreal on 24 February 1988;

g an offence within the scope of the Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Maritime Navigation, done at Rome on 10 March 1988;

h an offence within the scope of the Protocol for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Fixed Platforms Located on the Continental Shelf, done at Rome on 10 March 1988;

i an offence within the scope of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, adopted at New York on 15 December 1997;

j an offence within the scope of the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, adopted at New York on 9 December 1999.

2 In so far as they are not covered by the conventions listed under paragraph 1, the same shall apply, for the purpose of extradition between Contracting States, not only to the commission of those principal offences as a perpetrator but also to:

a the attempt to commit any of these principal offences;

b the participation as an accomplice in the perpetration of any of these principal offences or in an attempt to commit any of them;

c organising the perpetration of, or directing others to commit or attempt to commit, any of these principal offences.

Article 2

1 For the purpose of extradition between Contracting States, a Contracting State may decide not to regard as a political offence or as an offence connected with a political of-

inspirerat av politiska motiv betrakta ett sådant allvarligt brott som innebär annan än i artikel 1 avsedd våldshandling riktad mot en människas liv, kroppsliga integritet eller frihet.

2. Detsamma skall gälla annat allvarligt brott mot egendom än sådant som avses i artikel 1, om brottet medför kollektiv fara för människor.

3. Detsamma skall gälla:

- a) försök att begå ovan nämnda brott,
- b) delaktighet i ovan nämnda brott eller i försök till sådant brott,
- c) förberedelse av ovan nämnda brott eller stämpling till ovan nämnda brott eller i försök till sådana brott.

Artikel 3

Bestämmelserna i samtliga mellan de fördragsslutande staterna tillämpliga fördrag och arrangemang om utlämning, häri inbegripet den europeiska konventionen om utlämning för brott, är i vad avser förhållandet mellan de fördragsslutande staterna ändrade i den mån de är oförenliga med denna konvention.

Artikel 4

1. För att uppnå syftet med denna konvention skall, i den mån ett brott som avses i artiklarna 1 och 2 inte upptagits som utlämningsbart brott i avtal eller fördrag om utlämning som gäller mellan de fördragsslutande staterna, brottet likväl betraktas om ett sådant brott. De fördragsslutande staterna förbinder sig att anse ifrågavarande brott som utlämningsbart brott även i varje senare avtal eller fördrag om utlämning som skall upprättas dem emellan.

2. Om en fördragsslutande stat som beaktar utlämning för brott med förekomsten av ett avtal eller fördrag erhåller fränställning om utlämning från en annan fördragsslutande stat med vilken den inte har något avtal eller fördrag om utlämning för brott, kan den fördragsslutande stat som erhållit begäran efter egen bedömning anse denna konvention utgöra den rättsliga grunden för utlämning vad gäller de brott som nämns i artiklarna 1 eller 2.

fence or as an offence inspired by political motives a serious offence involving an act of violence, other than one covered by Article 1, against the life, physical integrity or liberty of a person.

2 The same shall apply to a serious offence involving an act against property, other than one covered by Article 1, if the act created a collective danger for persons.

3 The same shall apply to:

- a the attempt to commit any of the foregoing offences;
- b the participation as an accomplice in any of the foregoing offences or in an attempt to commit any such offence;
- c organising the perpetration of, or directing others to commit or attempt to commit, any of the foregoing offences.

Article 3

The provisions of all extradition treaties and arrangements applicable between Contracting States, including the European Convention on Extradition, are modified as between Contracting States to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 4

1 For the purpose of this Convention and to the extent that any offence mentioned in Article 1 or 2 is not listed as an extraditable offence in any extradition convention or treaty existing between Contracting States, it shall be deemed to be included as such therein. Contracting States undertake to consider such offences as extraditable offences in every extradition treaty subsequently concluded between them.

2 When a Contracting State which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another Contracting State with which it has no extradition treaty, the requested Contracting State may, at its discretion, consider this Convention as a legal basis for extradition in relation to any of the offences mentioned in Articles 1 or 2.

Artikel 5

1. Ingen bestämmelse i denna konvention skall tolkas så att utlämningsskyldighet uppkommer, om den anmodade staten har grundad anledning anta, antingen att framställningen om utlämning för ett i artikel 1 eller 2 avsett brott har gjorts i avsikt att åta eller straffa en person på grund av dennes ras, religion, medborgarskap eller politiska åsikter eller också att dennes belägenhet skulle kunna försvåras av någon av dessa anledningar.

2. Ingen bestämmelse i denna konvention skall tolkas så att utlämningsskyldighet uppkommer för den anmodade staten, om personen som framställningen om utlämning avser riskerar att bli torterad.

3. Ingen bestämmelse i denna konvention skall tolkas så att utlämningsskyldighet uppkommer för den anmodade staten, om personen som framställningen om utlämning avser riskerar att få dödsstraff eller, om lagstiftningen hos den anmodade staten inte föreskriver dödsstraff, fängelsestraff utan någon möjlighet till att straffet kan förvandlas till villkorligt, om inte den anmodade staten är skyldig att utlämna med stöd av tillämpliga avtal eller fördrag om utlämning, om den begärande staten ger tillräckliga garantier om att dödsstraff inte skall dömas, eller åtminstone skall den inte verkställas eller om att den person som framställningen om utlämning avser inte skall dömas till livstidsfängelsestraff utan någon möjlighet till att straffet kan förvandlas till villkorligt.

Artikel 6

1. Varje fördragsslutande stat skall vidta de åtgärder som fordras för att den skall kunna utöva jurisdiktion beträffande brott som avses i artikel 1, när den misstänkte finns inom dess område och inte utlämnas efter det att staten har tagit emot en framställning om utlämning från en fördragsslutande stat, vars jurisdiktion grundar sig på samma principer som jurisdiktionen hos den anmodade staten.

2. Denna konvention utesluter inte att straffrättslig jurisdiktion utövas enligt nationell lag.

Article 5

1 Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite if the requested State has substantial grounds for believing that the request for extradition for an offence mentioned in Article 1 or 2 has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of his race, religion, nationality or political opinion, or that that person's position may be prejudiced for any of these reasons.

2 Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite if the person subject of the extradition request risks being exposed to torture.

3 Nothing in this Convention shall be interpreted either as imposing an obligation to extradite if the person subject of the extradition request risks being exposed to the death penalty or, where the law of the requested State does not allow for life imprisonment, to life imprisonment without the possibility of parole, unless under applicable extradition treaties the requested State is under the obligation to extradite if the requesting State gives such assurance as the requested State considers sufficient that the death penalty will not be imposed or, where imposed, will not be carried out, or that the person concerned will not be subject to life imprisonment without the possibility of parole.

Article 6

1 Each Contracting State shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over an offence mentioned in Article 1 in the case where the suspected offender is present in its territory and it does not extradite him after receiving a request for extradition from a Contracting State whose jurisdiction is based on a rule of jurisdiction existing equally in the law of the requested State.

2 This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

Artikel 7

En fördragsslutande stat inom vars område en person misstänkt för brott enligt artikel 1 påträffas och som har mottagit en framställning om utlämning i enlighet med artikel 6, stycke 1 skall, om den inte utlämnar personen, överlämna ärendet till behöriga myndigheter, utan något som helst undantag och utan otillbörligt dröjsmål, för väckande av åtal. Dessa myndigheter skall fatta sina beslut enligt samma regler som gäller i fråga om allvarligt brott enligt lagen i den staten.

Artikel 8

1. De fördragsslutande staterna skall lämna varandra största möjliga inbördes rättshjälp i brottsmål i samband med rättegångar som inletts med anledning av brott som avses i artikel 1 eller 2. I samtliga fall skall den anmodade statens lag om sådan rättshjälp i brottmål vara tillämplig. Rättshjälp kan dock inte vägras enbart på grund av att den avser politiskt brott, brott förknippat med ett politiskt brott eller brott inspirerat av politiska motiv.

2. Ingen bestämmelse i denna konvention skall tolkas så att skyldighet uppkommer att lämna rättshjälp åt annan stat, om den anmodade staten har grundad anledning anta, antingen att framställningen om rättshjälp med anledning av brott som avses i artikel 1 eller 2 har gjorts i avsikt att åtala eller straffa en person på grund av dennes ras, religion, medborgarskap eller politiska åsikter, eller också att dennes belägenhet skulle kunna försvåras av någon av dessa anledningar.

3. Bestämmelserna i samtliga mellan de fördragsslutande staterna tillämpliga fördrag och arrangemang om inbördes rättshjälp i brottmål, häri inbegripet den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål, är i vad avser förhållandet mellan de fördragsslutande staterna ändrade i den mån de är oförenliga med denna konvention.

Artikel 9

De fördragsslutande staterna har rätt att

Article 7

A Contracting State in whose territory a person suspected to have committed an offence mentioned in Article 1 is found and which has received a request for extradition under the conditions mentioned in Article 6, paragraph 1, shall, if it does not extradite that person, submit the case, without exception whatsoever and without undue delay, to its competent authorities for the purpose of prosecution. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any offence of a serious nature under the law of that State.

Article 8

1 Contracting States shall afford one another the widest measure of mutual assistance in criminal matters in connection with proceedings brought in respect of the offences mentioned in Article 1 or 2. The law of the requested State concerning mutual assistance in criminal matters shall apply in all cases. Nevertheless this assistance may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

2 Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to afford mutual assistance if the requested State has substantial grounds for believing that the request for mutual assistance in respect of an offence mentioned in Article 1 or 2 has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of his race, religion, nationality or political opinion or that that person's position may be prejudiced for any of these reasons.

3 The provisions of all treaties and arrangements concerning mutual assistance in criminal matters applicable between Contracting States, including the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, are modified as between Contracting States to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 9

The Contracting States may conclude be-

mellan sig ingå bilaterala eller multilaterala överenskommelser för att utfylla bestämmelserna i denna konvention eller för att främja tillämpningen av de i konventionen innefattade principerna.

Artikel 10

Europarådets kommitté för brottslighetsfrågor (CDPC) skall ansvara för uppföljningen av tillämpningen av denna konvention. CDPC:

a) skall hållas delaktig om tillämpningen av denna konvention,

b) skall göra förslag om främjandet eller effektiviserandet av konventionens tillämpning,

c) skall för ministerkommittén avge rekommendationer avseende ändringsförslag av konventionen, och avge yttrande över de ändringsförslag av konventionen som de fördragsslutande staterna har gjort i enlighet med artiklarna 12 och 13,

d) skall på en fördragsslutande stats begäran ta ställning till frågor avseende konventionens tillämpning,

e) skall vid behov vidta åtgärder för att främja ett försonligt lösande av de problem som uppstår i samband med konventionens genomförande,

f) skall för ministerkommittén avge rekommendationer avseende inbjudande av stater utanför Europarådet till att ansluta sig till konventionen i enlighet med artikel 14 stycke 3,

g) skall för Europarådets ministerkommitté årligen avge en rapport om genomförandet av denna artikel i konventionens tillämpningssyfte.

Artikel 11

1. Varje tvist mellan fördragsslutande parter angående tolkningen eller tillämpningen av denna konvention och som inte har bilagts inom ramen för artikel 10 punkt e eller genom förhandlingar, skall på begäran av en av parterna hänskjutas till skiljemannaförfarande. Var och en av parterna skall utse en skiljeman, och dessa skiljemän utser en ordförande.

2. Ifall parterna är medlemsstater i Euro-

tween themselves bilateral or multilateral agreements in order to supplement the provisions of this Convention or to facilitate the application of the principles contained therein.

Article 10

The European Committee on Crime Problems (CDPC) is responsible for following the application of the Convention. The CDPC:

a shall be kept informed regarding the application of the Convention;

b shall make proposals with a view to facilitating or improving the application of the Convention;

c shall make recommendations to the Committee of Ministers concerning the proposals for amendments to the Convention, and shall give its opinion on any proposals for amendments to the Convention submitted by a Contracting State in accordance with Articles 12 and 13;

d shall, at the request of a Contracting State, express an opinion on any question concerning the application of the Convention;

e shall do whatever is necessary to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of the execution of the Convention;

f shall make recommendations to the Committee of Ministers concerning non-member States of the Council of Europe to be invited to accede to the Convention in accordance with Article 14, paragraph 3;

g shall submit every year to the Committee of Ministers of the Council of Europe a report on the follow-up given to this article in the application of the Convention.

Article 11

1 Any dispute between Contracting States concerning the interpretation or application of this Convention, which has not been settled either in the framework of Article 10.e or by negotiation, shall, at the request of any Party to the dispute, be referred to arbitration. Each Party shall nominate an arbitrator and the arbitrators shall nominate a referee.

2 In the case of disputes involving Parties

parådet och någon av parterna inte utsett sin skiljeman enligt stycke 1 i denna artikel inom en tid av tre månader efter det att framställning om skiljemannaförfarande har gjorts, skall denne på begäran av den andra parten utses av ordföranden i den europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna.

3. Ifall en part är en stat utanför Europarådet och någon av parterna inte utsett sin skiljeman enligt stycke 1 i denna artikel inom en tid av tre månader efter det att framställning om skiljemannaförfarande har gjorts, skall denne på begäran av den andra parten utses av ordföranden i den internationella domstolen.

4. Ifall ordföranden i den nämnda domstolen är medborgare i en av de stater som är parter i tvisten, skall skiljemannen i de fall som hör till tillämpningsområdet för denna artikel styckena 2 och 3 utses av domstolens vice ordförande eller, i fall vice ordföranden är medborgare i en av de stater som är parter i tvisten, av den till tjänsteålder äldste domstolsledamoten som inte är medborgare i de stater som är parter i tvisten.

5. Förfarandet enligt stycken 2, 3 eller 4 i denna artikel skall mutatis mutandis tillämpas även i de fall då skiljemännen inte kan enas i utnämning av ordförande i enlighet med stycke 1 i denna artikel.

6. Skiljedomstolen skall själv fastställa sin arbetsordning. Dess beslut skall fattas med enkel majoritet. Vid lika antal röster skall ordförandens röst avgöra. Skiljedomstolens skiljedom är slutlig.

Artikel 12

1. Varje fördragsslutande stat eller ministerkommittén kan föreslå ändringar till denna konvention. Europarådets generalsekretärer skall underrätta de fördragsslutande staterna om dessa ändringsförslag.

2. Efter att ha hört fördragsslutande stater utanför Europarådet och vid behov även CDPC kan ministerkommittén godkänna den föreslagna ändringen med kvalificerad majoritet enligt artikel 20 stycke d i Europarådets stadga. Europarådets generalsekretärer skall överlämna de ändringar som

which are member States of the Council of Europe, where a Party fails to nominate its arbitrator in pursuance of paragraph 1 of this article within three months following the request for arbitration, an arbitrator shall be nominated by the President of the European Court of Human Rights at the request of the other Party.

3 In the case of disputes involving any Party which is not a member of the Council of Europe, where a Party fails to nominate its arbitrator in pursuance of paragraph 1 of this article within three months following the request for arbitration, an arbitrator shall be nominated by the President of the International Court of Justice at the request of the other Party.

4 In the cases covered by paragraphs 2 and 3 of this article, where the President of the Court concerned is a national of one of the Parties to the dispute, this duty shall be carried out by the Vice-President of the Court, or if the Vice-President is a national of one of the Parties to the dispute, by the most senior judge of the Court who is not a national of one of the Parties to the dispute.

5 The procedures referred to in paragraphs 2 or 3 and 4 above apply, mutatis mutandis, where the arbitrators fail to agree on the nomination of a referee in accordance with paragraph 1 of this article.

6 Where a majority cannot be reached, the referee shall have a casting vote. The tribunal's judgment shall be final.

Article 12

1 Amendments to this Convention may be proposed by any Contracting State, or by the Committee of Ministers. Proposals for amendment shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Contracting States.

2 After having consulted the non-member Contracting States and, if necessary, the CDPC, the Committee of Ministers may adopt the amendment in accordance with the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe

godkänts av ministerkommitté för fördragsslutande staters godkännande.

3. De ändringar som godkänts i enlighet med föregående stycke träder i kraft trettio dagar efter den dag då samtliga fördragsslutande stater har underrättat generalsekretären om sitt godkännande.

Artikel 13

1. Varje fördragsslutande stat eller ministerkommittén kan föreslå ändringar till konventionslistan i artikel 1 stycke 1 för att hålla den à jour. Dessa ändringsförslag gäller enbart de gällande konventioner som är ingångna inom ramen för Förenta Nationerna och som uttryckligen gäller internationell terrorism. Europarådets generalsekretärer skall underrätta fördragsslutande stater om dessa ändringar.

2. Efter att ha hört fördragsslutande stater utanför Europarådet och vid behov även CDPC kan ministerkommittén godkänna den föreslagna ändringen med kvalificerad majoritet i enlighet med artikel 20 stycke d i Europarådets stadga. Ändringen träder i kraft ett år efter den dag då den har befordrats till de fördragsslutande staterna. Under denna tidsperiod kan varje fördragsslutande stat underrätta generalsekretären om att den motsätter sig ikraftträdandet av ändringen.

3. Ändringen skall inte träda i kraft ifall en tredjedel av de fördragsslutande staterna har underrättat generalsekretären om att de motsätter sig ikraftträdandet av ändringen.

4. Ifall mindre än en tredjedel har underrättat om att de motsätter sig ikraftträdandet av ändringen skall den träda i kraft mellan de fördragsslutande stater som inte har underrättat om att de motsätter sig den.

5. Efter det att ändringen har trätt i kraft enligt stycke 2 i denna artikel och någon fördragsslutande stat har underrättat om att den motsätter sig dess ikraftträdande, träder den i kraft för den ifrågakvarande fördragsslutande statens del den första dagen i den nästkommande månaden efter det att den har underrättat Europarådets generalsekretäre om att den godkänner ändringen.

shall submit any amendments adopted to the Contracting States for acceptance.

3 Any amendment adopted in accordance with the above paragraph shall enter into force on the thirtieth day following notification by all the Parties to the Secretary General of their acceptance thereof.

Article 13

1 In order to update the list of treaties in Article 1, paragraph 1, amendments may be proposed by any Contracting State or by the Committee of Ministers. These proposals for amendment shall only concern treaties concluded within the United Nations Organisation dealing specifically with international terrorism and having entered into force. They shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Contracting States.

2 After having consulted the non-member Contracting States and, if necessary the CDPC, the Committee of Ministers may adopt a proposed amendment by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe. The amendment shall enter into force following the expiry of a period of one year after the date on which it has been forwarded to the Contracting States. During this period, any Contracting State may notify the Secretary General of any objection to the entry into force of the amendment in its respect.

3 If one-third of the Contracting States notifies the Secretary General of an objection to the entry into force of the amendment, the amendment shall not enter into force.

4 If less than one-third of the Contracting States notifies an objection, the amendment shall enter into force for those Contracting States which have not notified an objection.

5 Once an amendment has entered into force in accordance with paragraph 2 of this article and a Contracting State has notified an objection to it, this amendment shall come into force in respect of the Contracting State concerned on the first day of the month following the date on which it has notified the Secretary General of the Council of Europe of its acceptance.

Artikel 14

1. Denna konvention står öppen för undertecknande av Europarådets medlemstater och stater som har ställning som observatörer. Den skall ratificeras eller godkännas eller förutsätter anslutning. Instrumenten rörande ratifikation, godkännande eller anslutning skall deponeras hos Europarådets generalsekreterare.

2. Konventionen träder i kraft tre månader efter den dag då det tredje ratifikations- eller godkännandeinstrumentet har deponerats.

3. Europarådets ministerkommitté kan, efter det att den ha hört CDPC, inbjuda varje annan stat utanför Europarådet än den som avses i stycke 1 i denna artikel till att ansluta sig till konventionen. Beslutet antas med en kvalificerad majoritet enligt artikel 20 stycke d i Europarådets stadga samt med ett enhälligt beslut av företrädarna för de fördragsslutande stater som har rätt att tillhöra ministerkommittén.

4. I förhållande till signatärstat som däreför ratificerar eller godkänner denna konvention träder den i kraft tre månader efter den dag då den har deponerat sina ratifikations-, godkännande- eller anslutningsinstrument.

Artikel 15

1. Varje stat kan vid deponeringen av sitt instrument rörande ratifikation, godkännande eller anslutning närmare ange det område eller de områden beträffande vilka konventionen skall tillämpas.

2. Varje stat kan vid deponeringen av sitt instrument rörande ratifikation, godkännande eller anslutning eller vid vilken som helst senare tidpunkt genom en förklaring som tillställs Europarådets generalsekreterare utsträcka konventionens tillämpning till annat område eller andra områden som anges i förklaringen och för internationella förbindelser staten svarar eller som den är behörig att åta sig förpliktelser för.

3. En förklaring som har avgetts enligt föregående stycke kan beträffande varje i förklaringen angivet område återtas genom ett meddelande som tillställs Europarådets generalsekreterare. Ett dylikt återtagande trä-

Article 14

1 This Convention shall be open to signature by the member States of and Observer States to the Council of Europe. It shall be subject to ratification, acceptance, approval or accession. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2 The Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval.

3 The Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting the CDPC, may invite any State not a member of the Council of Europe, other than those referred to under paragraph 1 of this article, to accede to the Convention. The decision shall be taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee of Ministers.

4 In respect of a signatory State ratifying, accepting, approving or acceding subsequently, the Convention shall come into force three months after the date of the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 15

1 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2 Any State may, when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession or at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend this Convention to any other territory or territories specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings.

3 Any declaration made in pursuance of the preceding paragraph may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn by means of a notification addressed to the Secretary General of the

der i kraft omedelbart eller vid den senare tidpunkt som anges i meddelandet.

Artikel 16

1. Varje stat som är förslagsslutande stat till konventionen av den 15 maj 2003 kan vid undertecknandet av protokollet om ändring av konventionen eller vid deponeringen av sitt instrument rörande ratifikation, godkännande eller anslutning förklara att den förbehåller sig rätten att vägra utlämning i fråga om något i artikel 1 omnämnt brott som den beaktar som politiskt brott, som brott förknippat med ett politiskt brott eller som brott inspirerat av politiskt motiv. Varje fördragsslutande stat åtar sig att tillämpa denna reservation in casu, i enlighet med ett vederbörligt motiverat beslut och att vid bedömningen av brottets art vederbörligen beakta de faktorer som gör brottet särskilt allvarligt, häri ingripet:

a. att brottet har medfört en kollektiv fara för människors liv, kroppsliga integritet eller frihet, eller

b. att brottet har drabbat människor som inte har anknytning till brottets motiv, eller

c. att grymma eller svekfulla medel har använts för dess genomförande.

2. Vid tillämpningen av stycke 1 i denna artikel skall varje fördragsslutande stat omnämna de brott som berörs av dess reservation.

3. Varje fördragsslutande stat som har gjort en reservation enligt stycke 1 kan återta reservationen helt eller delvis genom en till Europarådets generalsekreterare ställd förklaring, som blir gällande från dagen för mottagandet.

4. Varje fördragsslutande stat som har gjort en reservation enligt stycke 1 i denna artikel får inte göra anspråk på att någon annan stat skall tillämpa artikel 1. Däremot kan den, om reservationen gäller delvis eller på vissa villkor, göra anspråk på tillämpning av artikeln i den utsträckning staten själv har godkänt densamma.

5. Reservation som avses i stycke 1 i denna artikel är i kraft i tre år från och med den dag konventionen träder i kraft för staten ifråga. Reservationen kan dock förlängas

Council of Europe. Such withdrawal shall take effect immediately or at such later date as may be specified in the notification.

Article 16

1 Any State Party to the Convention on 15 May 2003 may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval of the Protocol amending the Convention, declare that it reserves the right to refuse extradition in respect of any offence mentioned in Article 1 which it considers to be a political offence, an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives. The Contracting State undertakes to apply this reservation on a case-by-case basis, through a duly reasoned decision and taking into due consideration, when evaluating the character of the offence, any particularly serious aspects of the offence, including:

a that it created a collective danger to the life, physical integrity or liberty of persons; or

b that it affected persons foreign to the motives behind it; or

c that cruel or vicious means have been used in the commission of the offence.

2 When applying paragraph 1 of this article, a Contracting State shall indicate the offences to which its reservation applies.

3 Any Contracting State may wholly or partly withdraw a reservation it has made in accordance with paragraph 1 by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe which shall become effective as from the date of its receipt.

4 A Contracting State which has made a reservation in accordance with paragraph 1 of this article may not claim the application of Article 1 by any other State; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that article in so far as it has itself accepted it.

5 The reservations referred to in paragraph 1 of this article shall be valid for a period of three years from the day of the entry into force of this Convention in respect

med en lika lång frist åt gången.

6. Europarådets generalsekreterare skall underrätta den fördragsslutande staten ifråga om upphörande av reservationens giltighet tolv månader innan dess upphörande. Varje fördragsslutande stat skall underrätta Europarådets generalsekreterare senast tre månader innan reservationens giltighet upphör om den skall hålla reservationen gällande, ändra den eller återkalla den. Om en fördragsslutande stat underrättar Europarådets generalsekreterare om att den skall hålla reservationen gällande, skall den samtidigt lämna en förklaring med grunderna för detta. Om den ifrågavarande fördragsslutande staten inte har underrättat om reservationen, skall Europarådets generalsekreterare underrätta den om att dess reservation anses vara automatiskt förlängd under sex månaders tid. Om den ifrågavarande fördragsslutande staten under denna frist på sex månader inte har underrättat om sin avsikt att hålla reservationen gällande eller om att ändra på den, skall reservationens giltighetstid upphöra.

7. Om en fördragsslutande stat som har mottagit en framställning om utlämning på grund av brott från en annan fördragsslutande stat inte utlämnar personen till följd av tillämpningen av en reservation som är gjord i enlighet med stycke 1 i denna artikel, skall den utan något som helst undantag och utan tillbörligt dröjsmål överlämna ärendet till behöriga myndigheter om inte den begärande staten och den anmodade staten överenskommer om annat. De behöriga myndigheterna i den anmodade staten skall anta beslutet om väckande av åtal enligt samma regler som gäller i fråga om allvarligt brott enligt lagen i den staten. Den anmodade staten skall underrätta om resultatet av rättegången till den begärande staten och Europarådets generalsekreterare som skall befordra resultatet till den konferens som avses i artikel 17.

8. Beslutet om att avslå framställningen om utlämning på grund av en reservation som är gjord i enlighet med stycke 1 i denna artikel skall utan tillbörligt dröjsmål befordras till den begärande staten. Om det

of the State concerned. However, such reservations may be renewed for periods of the same duration.

6 Twelve months before the date of expiry of the reservation, the Secretariat General of the Council of Europe shall give notice of that expiry to the Contracting State concerned. No later than three months before expiry, the Contracting State shall notify the Secretary General of the Council of Europe that it is upholding, amending or withdrawing its reservation. Where a Contracting State notifies the Secretary General of the Council of Europe that it is upholding its reservation, it shall provide an explanation of the grounds justifying its continuance. In the absence of notification by the Contracting State concerned, the Secretary General of the Council of Europe shall inform that Contracting State that its reservation is considered to have been extended automatically for a period of six months. Failure by the Contracting State concerned to notify its intention to uphold or modify its reservation before the expiry of that period shall cause the reservation to lapse.

7 Where a Contracting State does not extradite a person, in application of a reservation made in accordance with paragraph 1 of this article, after receiving a request for extradition from another Contracting State, it shall submit the case, without exception whatsoever and without undue delay, to its competent authorities for the purpose of prosecution, unless the requesting State and the requested State otherwise agree. The competent authorities, for the purpose of prosecution in the requested State, shall take their decision in the same manner as in the case of any offence of a grave nature under the law of that State. The requested State shall communicate, without undue delay, the final outcome of the proceedings to the requesting State and to the Secretary General of the Council of Europe, who shall forward it to the follow-up committee.

8 The decision to refuse the extradition request, on the basis of paragraph 1 of this article, shall be forwarded promptly to the requesting State. If within a reasonable time no judicial decision on the merits has been

beslut som innehåller rättens avgörande i sak inte ha antagits i den anmodade staten inom en rimlig tid enligt artikel 7 kan den begärande staten underrätta Europarådets generalsekreterare om detta som sedan skall överlämna ärendet för behandling av den konferens som avses i artikel 17. Konferensen skall behandla ärendet och avge ett utlåtande huruvida vägran är konventionsenlig, och överlämna detta utlåtande för ministerkommittén för antagandet av ett beslut i ärendet. Vid handhavandet av sina uppgifter enligt detta stycke skall ministerkommittén sammanträda i en sammansättning som är avgränsad till företrädarna för de fördragsslutande staterna.

Artikel 17

1. Utan att inskränka tillämpningen av artikel 10 i konventionen skall de fördragsslutande parterna ha en konferens mot terrorism (Conference of States Parties against Terrorism, nedan 'COSTER') vars uppgift är att säkerställa:

a) effektiv tillämpning av denna konvention, däri inbegripet individualiseringen av de problem som förknippas med den, i samarbete med CDPC,

b) granskning av de reservationer som gjorts enligt artikel 16 i konventionen samt särskilt granskning av tillämpningsfall av fördraget enligt artikel 18 stycke 8,

c) utbyte av information om den betydelsefulla rättsliga och politiska utvecklingen i kampen mot terrorism,

d) på ministerkommitténs begäran granskning av de åtgärder som Europarådet förverkligat på området för kampen mot terrorism och vid behov göra förslag om ytterligare åtgärder som är nödvändiga för att förbättra det internationella samarbetet i kampen mot terrorism, och när det gäller samarbete i brottmål, i samarbete med CDPC,

e) beredning av ståndpunkter på området för kampen mot terrorism samt genomförandet av ministerkommitténs samhörande uppdrag.

2. COSTER skall bestå av experter som är utsedda av varje fördragsslutande stat. Den skall sammanträda stadgeenligt en gång om

taken in the requested State according to paragraph 7, the requesting State may communicate this fact to the Secretary General of the Council of Europe, who shall submit the matter to the Conference provided for in Article 17. This Conference shall consider the matter and issue an opinion on the conformity of the refusal with the Convention and shall submit it to the Committee of Ministers for the purpose of issuing a declaration thereon. When performing its functions under this paragraph, the Committee of Ministers shall meet in its composition restricted to the Contracting States.

Article 17

1 Without prejudice to the application of Article 10, there shall be a Conference of States Parties against Terrorism (hereinafter referred to as the "COSTER") responsible for ensuring:

a the effective use and operation of this Convention including the identification of any problems therein, in close contact with the CDPC;

b the examination of reservations made in accordance with Article 16 and in particular the procedure provided in Article 16, paragraph 8;

c the exchange of information on significant legal and policy developments pertaining to the fight against terrorism;

d the examination, at the request of the Committee of Ministers, of measures adopted within the Council of Europe in the field of the fight against terrorism and, where appropriate, the elaboration of proposals for additional measures necessary to improve international co-operation in the area of the fight against terrorism and, where co-operation in criminal matters is concerned, in consultation with the CDPC;

e the preparation of opinions in the area of the fight against terrorism and the execution of the terms of reference given by the Committee of Ministers.

2 The COSTER shall be composed of one expert appointed by each of the Contracting States. It will meet once a year on a regular

året och ha ytterligare sessioner när Europarådets generalsekreterare eller minst en tredjedel av de fördragsslutande parterna begär om detta.

3. COSTER skall godkänna sin egen arbetsordning. Europarådet skall svara för kostnaderna för deltagande av de fördragsslutande stater som är medlemsstater i Europarådet. Europarådets sekretariat skall biträda COSTER med utförandet av uppgifterna enligt denna artikel.

4. CDPC skall med jämna mellanrum informeras om COSTERs tidsenliga arbete.

Artikel 18

Varje fördragsslutande stat kan säga upp denna konvention genom skriftligt meddelande som tillställs Europarådets generalsekreterare. En sådan uppsägning träder i kraft omedelbart eller vid den senare tidpunkt som anges i meddelandet.

Artikel 19

Europarådets generalsekreterare skall underrätta de fördragsslutande staterna om:

- a. varje undertecknande,
- b. varje deponering av ratifikations-, godkännande eller anslutningsinstrument,
- c. dagen för denna konventions ikraftträdande enligt artikel 14,
- d. varje förklaring eller meddelande enligt artikel 15,
- e. varje meddelande enligt artikel 18 samt dagen då uppsägningar träder i kraft.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat denna konvention.

Som skedde i Strasbourg den 27 januari 1977, på engelska och franska, vilka båda texter är lika giltiga, i ett exemplar som skall förvaras i Europarådets arkiv. Europarådets generalsekreterare skall översända bestyrkta avskrifter till varje signatärstat.

basis, and on an extraordinary basis at the request of the Secretary General of the Council of Europe or of at least one-third of the Contracting States.

3 The COSTER will adopt its own Rules of Procedure. The expenses for the participation of Contracting States which are member States of the Council of Europe shall be borne by the Council of Europe. The Secretariat of the Council of Europe will assist the COSTER in carrying out its functions pursuant to this article.

4 The CDPC shall be kept periodically informed about the work of the COSTER.

Article 18

Any Contracting State may denounce this Convention by means of a written notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. Any such denunciation shall take effect immediately or at such later date as may be specified in the notification.

Article 19

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the Contracting States of:

- a any signature;
- b any deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Convention in accordance with Article 14 thereof;
- d any declaration or notification received in pursuance of the provisions of Article 15;
- e any notification received in pursuance of Article 18 and the date on which denunciation takes effect.

In witness whereof, the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, this 27th day of February 1977, in English and in French, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory States.

